

Službeni list

Europske unije

C 22

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.
22. siječnja 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 022/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 022/02 Predmet C-472/15 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 23. studenoga 2017. – Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA protiv Europske komisije, Talijanske Republike (Žalba — Državne potpore — Osiguranje izvoznih kredita — Reosiguranje koje je javni poduzetnik dodijelio svojem društvu kćeri — Kapital uložen za pokriće troškova društva kćeri — Pojam državnih potpora — Pripisivanje odgovornosti državi — Kriterij privatnog ulagača) 2

2018/C 022/03	Spojeni predmeti C-596/15 P i C-597/15 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. studenoga 2017. – Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) protiv Europske komisije (Žalba — Javno zdravlje — Zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani — Članak 13. stavak 3. — Popis dopuštenih zdravstvenih tvrdnji koje se navode na hrani — Botaničke tvari — Suspendirane zdravstvene tvrdnje — Tužba zbog propusta — Članak 265. UFEU-a — Izraz stajališta Europske komisije — Pravni interes — Aktivna procesna legitimacija)	3
2018/C 022/04	Predmet C-658/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 16. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Robeco Hollands Bezit NV i dr. protiv Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/39/EZ — Tržišta financijskih instrumenata — Članak 4. stavak 1. točka 14. — Pojam „uređeno tržište” — Područje primjene — Sustav u kojem sudjeluju, s jedne strane, brokeri koji predstavljaju ulagače i, s druge strane, agenti otvorenih investicijskih fondova koji su obvezni provoditi naloge koji se odnose na njihove fondove)	3
2018/C 022/05	Predmet C-671/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Président de l’Autorité de la concurrence protiv Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Članak 42. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 2200/96 — Uredba (EZ) br. 1182/2007 — Uredba (EZ) br. 1234/2007 — Protutržišna djelovanja — Članak 101. UFEU-a — Uredba br. 26 — Uredba (EZ) br. 1184/2006 — Organizacije proizvođača — Udruženja organizacija proizvođača — Zadaci tih organizacija i udruženja — Praksa određivanja najnižih prodajnih cijena — Praksa usklađivanja u pogledu količina koje se stavljaju na tržište — Praksa razmjene strateških informacija — Francusko tržište endivije)	4
2018/C 022/06	Predmet C-691/15 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 22. studenoga 2017. – Europska komisija protiv Bilbaína de Alquitranes, SA i dr. (Žalba — Okoliš — Uredba (EZ) br. 1272/2008 — Razvrstavanje, označavanje i pakiranje određenih tvari i smjesa — Uredba (EU) br. 944/2013 — Razvrstavanje visokotemperaturne smole ugljenog katrana — Kategorije akutne toksičnosti u vodenom okolišu (H400) i kronične toksičnosti u vodenom okolišu (H410) — Obveza dužne pažnje — Očita pogreška u ocjeni)	5
2018/C 022/07	Predmet C-122/16 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. studenoga 2017. – British Airways plc protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Komisijina odluka o sporazumima i usklađenim djelovanjima u odnosu na nekoliko elemenata cijene usluga zračnog prijevoza tereta — Nedostatak u obrazloženju — Razlog koji se odnosi na javni poredak koji je Sud Europske unije istaknuo po službenoj dužnosti — Zabrana odlučivanja ultra petita — Tužbeni zahtjev u prvom stupnju kojim se traži djelomično poništenje sporne odluke — Zabrana Općem sudu Europske unije da proglasi potpuno poništenje sporne odluke — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pravo na djelotvoran pravni lijek)	6
2018/C 022/08	Predmet C-165/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – Toufik Lounes protiv Secretary of State for the Home Department (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 21. UFEU-a — Direktiva 2004/38/EZ — Nositelji prava — Dvojno državljanstvo — Građanin Unije koji je stekao državljanstvo države članice domaćina pri čemu je zadržao svoje izvorno državljanstvo — Pravo na boravak u toj državi članici državljanina treće zemlje, člana obitelji građanina Unije)	7

2018/C 022/09	Predmet C-224/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – Asociacija na balgarskite predprijetija za međunarodni prevozi i patištata (Aebtri) protiv Načalnika na Mitnica Burgas (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Vanjski provoz — Cestovni prijevoz robe uz primjenu karneta TIR — Članak 267. UFEU-a — Nadležnost Suda za tumačenje članka 8. i članka 11. Konvencije TIR — Postupak TIR nije okončan — Odgovornost jamstvene udruge — Članak 8. stavak 7. Konvencije TIR — Obveza zahtijevanja plaćanja, kad je to moguće, od osobe ili osoba koje su neposredno odgovorne prije ulaganja zahtjeva protiv jamstvene udruge — Napomene s objašnjenjem priložene Konvenciji TIR — Uredba (EEZ) br. 2454/93 — Članak 457. stavak 2. — Carinski zakonik Zajednice — Članci 203. i 213. — Osobe koje su stekle ili primile u posjed robu i koje su znale ili su opravdano trebale znati da se radi o robi izuzetoj ispod carinskog nadzora)	8
2018/C 022/10	Predmet C-246/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Italija) – Enzo Di Maura protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Oporezivi iznos — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 11. dio C stavak 1. drugi podstavak — Ograničenje prava smanjenja oporezivog iznosa u slučaju neplaćanja ugovornog partnera — Margina prosudbe država članica pri prenošenju — Proporcionalnost razdoblja prefinansiranja koje provodi poduzetnik)	9
2018/C 022/11	Predmet C-250/16 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 16. studenoga 2017. – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH protiv Europske komisije (Žalba — Arbitražna klauzula — Šesti okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002. – 2006.) — Povrat dijela iznosa isplaćenih žalitelju — Paušalne naknade)	9
2018/C 022/12	Predmet C-251/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston protiv T. G. Brosnana (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 4. stavak 3. točka (a) i članak 13. slovo B točka (g) — Izuzeće isporuka objekata i zemljišta na kojima su oni smješteni, osim isporuka iz članka 4. stavka 3. točke (a) — Načelo zabrane zlouporabe — Primjenjivost u slučaju nepostojanja nacionalnih odredaba koje prenose to načelo — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja)	10
2018/C 022/13	Predmet C-292/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Helsingin hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo A Oy (Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Izravno oporezivanje — Porez na dobit — Direktiva 90/434/EEZ — Članak 10. stavak 2. — Prijenos imovine — Stalna nerezidentna poslovna jedinica prenesena, u okviru postupka prijenosa imovine, na društvo preuzimatelja koje je također nerezidentno — Pravo države članice prenesenog društva da oporezuje dobit ili kapitalne dobitke te poslovne jedinice koji su proizašli iz prijenosa imovine — Nacionalno zakonodavstvo kojim se određuje trenutačno oporezivanje dobiti ili kapitalnih dobitaka u godini prijenosa — Naplata dugovanog poreza kao prihoda u poslovnoj godini u kojoj je proveden postupak prijenosa imovine)	11
2018/C 022/14	Predmet C-308/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o. protiv Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 12. stavci 1. i 2. — Članak 135. stavak 1. točka (j) — Oporezive transakcije — Izuzeće isporuke objekta — Pojam „prvo useljenje” — Pojam „prenamjena”)	11

2018/C 022/15	Spojeni predmeti C-374/16 i C-375/16: Presuda Suda (peto vijeće) od 15. studenoga 2017. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Rochus Geissel; u svojstvu likvidatora društva RGEX GmbH i.L. protiv Finanzamt Neuss (C-374/16), i Finanzamt Bergisch Gladbach protiv Igora Butina (C-375/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 168. točka (a), članak 178. točka (a) i članak 226. točka 5. — Odbitak pretporeza — Podaci koje račun obvezno mora sadržavati — Opravdana očekivanja poreznog obveznika kad je riječ o postojanju uvjeta za pravo na odbitak)	12
2018/C 022/16	Predmet C-381/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna protiv Estebana Torrasa Ferrazzuola (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Žig Europske unije — Članak 16. — Žig kao predmet vlasništva — Postupanje sa žigovima Zajednice kao s nacionalnim žigovima — Članak 18. — Prijenos žiga registriranog na ime trgovačkog zastupnika ili predstavnika osobe koja je nositelj tog žiga — Nacionalna odredba koja daje mogućnost podnošenja vlasničke tužbe za nacionalni žig koji je registriran povredom prava nositelja ili povredom zakonske ili ugovorne obveze — Sukladnost s Uredbom br. 207/2009)	13
2018/C 022/17	Spojeni predmeti C-427/16 i C-428/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Sofijski rayonen sad – Bugarska) – „ČEZ Elektro Bălgarija” AD protiv Yordana Kotseva (C 427/16), i „FrontEx International” EAD protiv Emila Yanakieva (C-428/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Slobodno pružanje usluga — Određivanje najnižih dopuštenih iznosa nagrada za rad od strane profesionalnog udruženja odvjetnika — Zabrana sudu da naloži naknadu nagrada za rad u iznosu nižem od tih najnižih dopuštenih iznosa — Nacionalni propis u skladu s kojim porez na dodanu vrijednost (PDV) čini sastavni dio cijene usluge pružene u obavljanju slobodnog zanimanja)	13
2018/C 022/18	Predmet C-507/16: Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio del’Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – Entertainment Bulgaria System EOOD protiv Direktor na Direkcija „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofija (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 168. točka (a), članak 169. točka (a), članak 214. stavak 1. točke (d) i (e) i članci 289. i 290. — Mogućnost odbitka pretporeza (PDV) koji se mora platiti ili koji je plaćen — Izlazne transakcije u drugim državama članicama — Sustav izuzeća od poreza u državi članici u kojoj je izvršen odbitak)	14
2018/C 022/19	Predmet C-547/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González protiv Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (Tržišno natjecanje — Članak 101. UFEU a — Sporazumi među poduzetnicima — Poslovni odnosi između operatora benzinskih postaja i naftnih kompanija — Dugoročni sporazumi o isključivoj opskrbi gorivom — Odluka kojom Europska komisija obvezuje poduzetnika na preuzimanje obveza — Doseg vezanosti nacionalnih sudova Komisijinom odlukom o obvezama — Članak 9. stavak 1. i članak 16. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1/2003)	15
2018/C 022/20	Predmet C-424/17 P: Žalba koju je 14. srpnja 2017. podnio Vilislav Andrejev Kalejčev protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 22. lipnja 2017. u predmetu T-58/17, Kalejčev protiv Europskog suda za ljudska prava	16
2018/C 022/21	Predmet C-455/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Benedikt Brisch protiv TUIfly GmbH	16

2018/C 022/22	Predmet C-456/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2017. uputio Oberlandesgericht Köln (Njemačka) – Gabriela Verena Glanzmann i dr. protiv Deutsche Lufthansa AG	16
2018/C 022/23	Predmet C-470/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. kolovoza 2017. uputio Handelsgericht Wien (Austrija) – Teresa Coria Garcia i dr. protiv Austrian Airlines AG	17
2018/C 022/24	Predmet C-549/17 P: Žalba koju je 19. rujna 2017. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 19. srpnja 2017. u predmetu T-346/14 DEP, Janukovič protiv Vijeća	17
2018/C 022/25	Predmet C-550/17 P: Žalba koju je 19. rujna 2017. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 19. srpnja 2017. u predmetu T-347/14 DEP, Janukovič protiv Vijeća	17
2018/C 022/26	Predmet C-551/17 P: Žalba koju je 19. rujna 2017. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 19. srpnja 2017. u predmetu T-348/14 DEP, Janukovič protiv Vijeća	18
2018/C 022/27	Predmet C-577/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	18
2018/C 022/28	Predmet C-589/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. listopada 2017. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – Prenatal S.A. protiv Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)	19
2018/C 022/29	Predmet C-597/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Grondwettelijk Hof (Belgija) – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie i dr.	19
2018/C 022/30	Predmet C-598/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nizozemska) – A-Fonds protiv Inspecteur van de Belastingdienst	20
2018/C 022/31	Predmet C-601/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – Dirk Harms i dr. protiv Vueling Airlinesa SA	21
2018/C 022/32	Predmet C-604/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. listopada 2017. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – PM protiv AH	21
2018/C 022/33	Predmet C-606/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – IBA Molecular Italy Srl protiv Azienda ULSS n. 3 i dr.	22
2018/C 022/34	Predmet C-612/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. listopada 2017. uputio Corte dei Conti (Italija) – Federazione Italiana Golf (FIG) protiv Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze	23
2018/C 022/35	Predmet C-613/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. listopada 2017. uputio Corte dei Conti (Italija) – Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) protiv Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT	23
2018/C 022/36	Predmet C-616/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2017. uputio tribunal correctionnel de Foix (Francuska) – Procureur de la République protiv Mathieu Blaise i dr.	24

2018/C 022/37	Predmet C-618/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2017. uputio tribunal d'instance de Limoges (Francuska) – BNP Paribas Personal Finance SA, pravni sljednik društva Solfea protiv Rogera Ducloux, Josée Ducloux, rođene Lecay	25
2018/C 022/38	Predmet C-619/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Ministerio de Defensa protiv Ane de Diego Porras	26
2018/C 022/39	Predmet C-620/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2017. uputio Székesfehérvári Törvényszék (Mađarska) – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe protiv Fővárosi Törvényszék	26
2018/C 022/40	Predmet C-621/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputila Kúria (Mađarska) – Gyula Kiss protiv CIB Bank Zrt. i drugi	29
2018/C 022/41	Predmet C-623/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2017. uputio Investigatory Powers Tribunal – London (Ujedinjena Kraljevina) – Privacy International protiv Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs i drugi	29
2018/C 022/42	Predmet C-630/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studena 2017. uputio Općinski Sud u Rijeci (Hrvatska) – Anica Milivojević protiv Raiffeisenbanke St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	30
2018/C 022/43	Predmet C-678/17: Tužba podnesena 5. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Irske	31

Opći sud

2018/C 022/44	Predmet T-101/15 i T-102/15: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Red Bull protiv EUIPO-a – Optimum Mark (Combinaison des couleurs bleue et argent) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Žig Europske unije koji se sastoji od kombinacije plave i srebrne boje — Apsolutni razlog za odbijanje — Dovoljno jasan i precizan grafički prikaz — Potreba za sustavnim rasporedom u kojemu su boje uključene na unaprijed određen i jednoobrazan način — Legitimna očekivanja — Članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) br. 2017/1001)”)	33
2018/C 022/45	Predmet T-31/16: Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2017. – adp Gauselmann protiv EUIPO-a (Juwel) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Juwel — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	33
2018/C 022/46	Predmet T-239/16: Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2017. – Polskie Zdroje protiv EUIPO-a (perlage) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije perlage — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	34
2018/C 022/47	Predmet T-254/16: Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2017. – Steel Invest & Finance (Luxembourg) protiv Komisije („Državne potpore — Sektor čelika — Potpore koje je Belgija dodijelila u korist više poduzetnika u sektoru čelika — Odluka kojom su potpore proglašene nespojivima s unutarnjim tržištem i kojom je naložen njihov povrat — Obveza obrazlaganja — Pojam državne potpore — Prednost — Kriterij privatnog ulagača”)	35

2018/C 022/48	Predmet T-475/16: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – FTI Touristik protiv EUIPO-a – Prantner i Giersch (Fl) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Fl — Raniji figurativni žig Europske unije fly.de — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	35
2018/C 022/49	Predmet T-633/16: Presuda Općeg suda od 29. studenoga 2017. – Bilde protiv Parlamenta („Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa — Nadležnost glavnog tajnika — Electa una via — Prava obrane — Teret dokazivanja — Obveza obrazlaganja — Opravdana očekivanja — Politička prava — Jednako postupanje — Zloupotreba ovlasti — Neovisnost zastupnika — Pogreška koja se tiče činjenica — Proporcionalnost”)	36
2018/C 022/50	Predmet T-634/16: Presuda Općeg suda od 29. studenoga 2017. – Montel protiv Parlamenta („Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa — Nadležnost glavnog tajnika — Electa una via — Prava obrane — Teret dokazivanja — Obveza obrazlaganja — Opravdana očekivanja — Politička prava — Jednako postupanje — Zloupotreba ovlasti — Neovisnost zastupnika — Pogreška koja se tiče činjenica — Proporcionalnost”)	37
2018/C 022/51	Predmet T-687/16: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret protiv EUIPO-a –Nadal Esteban (STYLO & KOTON) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije STYLO & KOTON — Apsolutni razlog za odbijanje — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredba (EU) 2017/1001) — Nepostojanje zle vjere”)	37
2018/C 022/52	Predmet T-798/16: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Hanso Holding protiv EUIPO-a (REAL) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije REAL — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	38
2018/C 022/53	Predmet T-895/16: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Toontrack Music protiv EUIPO-a (SUPERIOR DRUMMER) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije SUPERIOR DRUMMER — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/ 2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	39
2018/C 022/54	Predmet T-909/16.: Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2017. – Laboratorios Ern protiv EUIPO-a – Sharma (NRIM Life Sciences) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NRIM Life Sciences — Raniji nacionalni verbalni žig RYM — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/2001)”)	39
2018/C 022/55	Predmet T-50/17: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Mackevision Medien Design protiv EUIPO-a (TO CREATE REALITY) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije TO CREATE REALITY — Žig koji se sastoji od reklamnog slogana — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	40

2018/C 022/56	Predmet T-670/16: Rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2017. – Digital Rights Ireland protiv Komisije („Tužba za poništenje — Područje slobode, pravde i sigurnosti — Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka — Prijenos osobnih podataka u Sjedinjene Američke Države — Neprofitno društvo irskog prava — Nepostojanje zaštite osobnih podataka za pravne osobe — Voditelj obrade — Tužba u ime članova i podupiratelja — Tužba u javnom interesu — Nedopuštenost”)	40
2018/C 022/57	Predmet T-423/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 23. studenoga 2017. – Nexans France i Nexans protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Tržišno natjecanje — Električni kabeli — Odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje s određenim informacijama iz odluke kojom je utvrđena povreda članka 101. UFEU-a — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”)	41
2018/C 022/58	Predmet T-526/17: Tužba podnesena 7. kolovoza 2017. – Ruiz Jayo i drugi protiv SRB-a	42
2018/C 022/59	Predmet T-693/17: Tužba podnesena 5. listopada 2017. – García Gómez i drugi protiv SRB-a	42
2018/C 022/60	Predmet T-719/17: Tužba podnesena 23. listopada 2017. – DuPont de Nemours i drugi protiv Komisije	43
2018/C 022/61	Predmet T-727/17: Tužba podnesena 26. listopada 2017. – PP i dr. protiv ESVD-a	45
2018/C 022/62	Predmet T-728/17: Tužba podnesena 24. listopada 2017. – Marininvest i Porting protiv Komisije	46
2018/C 022/63	Predmet T-731/17: Tužba podnesena 30. listopada 2017. – Escribà Serra i drugi protiv SRB-a	48
2018/C 022/64	Predmet T-734/17: Tužba podnesena 3. studenoga 2017. – ViaSat protiv Komisije	48
2018/C 022/65	Predmet T-738/17: Tužba podnesena 3. studenoga 2017. – STIF-IDF protiv Komisije	49
2018/C 022/66	Predmet T-748/17: Tužba podnesena 15. studenoga 2017. – TrekStor protiv EUIPO-a – Beats Electronics (i.Beat)	50
2018/C 022/67	Predmet T-749/17: Tužba podnesena 14. studenoga 2017. – TrekStor protiv EUIPO-a – Beats Electronics (i.Beat jess)	50
2018/C 022/68	Predmet T-750/17: Tužba podnesena 10. studenoga 2017. – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych protiv Komisije	51
2018/C 022/69	Predmet T-756/17: Tužba podnesena 13. studenoga 2017. – CMS Hasche Sigle protiv EUIPO-a (WORLD LAW GROUP)	53
2018/C 022/70	Predmet T-758/17: Tužba podnesena 17. studenoga 2017. – Perfect Bar protiv EUIPO-a (PERFECT BAR)	53
2018/C 022/71	Predmet T-759/17: Tužba podnesena 17. studenoga 2017. – Perfect Bar protiv EUIPO-a (PERFECT Bar)	54
2018/C 022/72	Predmet T-760/17: Tužba podnesena 20. studenoga 2017. – Meesenburg Großhandel protiv EUIPO-a (TrioTherm+)	55

2018/C 022/73	Predmet T-762/17: Tužba podnesena 21. studenoga 2017. – Grammer protiv EUIPO-a (Prikaz geometrijskog tijela)	55
2018/C 022/74	Predmet T-763/17: Tužba podnesena 21. studenoga 2017. – Septona protiv EUIPO-a – Intersnack Group (welly)	56
2018/C 022/75	Predmet T-765/17: Tužba podnesena 23. studenoga 2017. – Kiku protiv CPVO-a – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)	56
2018/C 022/76	Predmet T-766/17: Tužba podnesena 23. studenoga 2017. – Eglo Leuchten protiv EUIPO-a – Di-Ka (dizajn svjetiljke)	57
2018/C 022/77	Predmet T-767/17: Tužba podnesena 23. studenoga 2017. – Eglo Leuchten protiv EUIPO-a – Briloner Leuchten (Zidna svjetiljka)	58
2018/C 022/78	Predmet T-769/17: Tužba podnesena 20. studenoga 2017. – roelliroelli confectionery schweiz protiv EUIPO-a – Tanner (ALPRAUSCH)	58
2018/C 022/79	Predmet T-772/17: Tužba podnesena 27. studenoga 2017. – Café del Mar i drugi protiv EUIPO-a – Guiral Broto (Café del Mar)	59
2018/C 022/80	Predmet T-773/17: Tužba podnesena 27. studenoga 2017. – Café del Mar i drugi protiv EUIPO-a – Guiral Broto (Café del Mar)	60
2018/C 022/81	Predmet T-774/17: Tužba podnesena 29. studenoga 2017. – Café del Mar i drugi protiv EUIPO-a – Guiral Broto (C del M)	60
2018/C 022/82	Predmet T-777/17: Tužba podnesena 23. studenoga 2017. – Pan protiv EUIPO-a – Entertainment One UK (TOBBIA)	61
2018/C 022/83	Predmet T-509/16: Rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2017. – Baradel i dr. protiv EIF-a	62
2018/C 022/84	Predmet T-244/17: Rješenje Općeg suda od 17. studenoga 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije	62

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2018/C 022/01)***Posljednja objava**

SL C 13, 15.1.2018.

Prethodne objave

SL C 5, 8.1.2018.

SL C 437, 18.12.2017.

SL C 424, 11.12.2017.

SL C 412, 4.12.2017.

SL C 402, 27.11.2017.

SL C 392, 20.11.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (deveto vijeće) od 23. studenoga 2017. – Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA protiv Europske komisije, Talijanske Republike

(Predmet C-472/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Osiguranje izvoznih kredita — Reosiguranje koje je javni poduzetnik dodijelio svojem društvu kćeri — Kapital uložen za pokriće troškova društva kćeri — Pojam državnih potpora — Pripisivanje odgovornosti državi — Kriterij privatnog ulagača)

(2018/C 022/02)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA (zastupnici: M. Siragusa i G. Rizza, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, G. Conte i D. Grespan, agenti), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju S. Fiorentina, *avvocato dello Stato*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE) i Sace BT SpA nalaže se snošenje, osim njihovih vlastitih troškova, i troškova Europske komisije u vezi sa žalbenim postupkom.
3. Talijanska Republika snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. studenoga 2017. – Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) protiv Europske komisije

(Spojeni predmeti C-596/15 P i C-597/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Javno zdravlje — Zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani — Članak 13. stavak 3. — Popis dopuštenih zdravstvenih tvrdnji koje se navode na hrani — Botaničke tvari — Suspendirane zdravstvene tvrdnje — Tužba zbog propusta — Članak 265. UFEU-a — Izraz stajališta Europske komisije — Pravni interes — Aktivna procesna legitimacija)

(2018/C 022/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) (zastupnici: M. Weidner, T. Guttau i N. Hußmann, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: S. Grünheid i M. Wilderspin, agenti)

Izreka

1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 16. rujna 2015., Bionorica/Komisija (T-619/14, neobjavljeno, EU:T:2015:723).
2. Tužba zbog propusta koju je podnijelo društvo Bionorica SE u predmetu T-619/14 odbacuje se kao nedopuštena.
3. Odbija se žalba u predmetu C-597/15 P.
4. Društvo Bionorica SE i Europska komisija snose vlastite troškove koji su im nastali u prvom stupnju u predmetu T-619/14 i prilikom žalbe u predmetu C-596/15 P.
5. Društvu Diapharm GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova povezanih sa žalbom u predmetu C-597/15 P.

⁽¹⁾ SL C 16 od 18. 1. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 16. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Robeco Hollands Bezit NV i dr. protiv Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

(Predmet C-658/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/39/EZ — Tržišta financijskih instrumenata — Članak 4. stavak 1. točka 14. — Pojam „uređeno tržište” — Područje primjene — Sustav u kojem sudjeluju, s jedne strane, brokeri koji predstavljaju ulagače i, s druge strane, agenti otvorenih investicijskih fondova koji su obvezni provoditi naloge koji se odnose na njihove fondove)

(2018/C 022/04)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds, Robeco Property Equities

Tuženik: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Izreka

Članak 4. stavak 1. točku 14. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ treba tumačiti na način da je sustav trgovanja u okviru kojeg veći broj agenata fondova i brokera predstavlja, redom, otvorene investicijske fondove i ulagače, pri čemu je jedini cilj tog sustava pružanje podrške tim investicijskim fondovima u njihovoj obvezi izvršavanja naloga za kupnju i prodaju udjela koje su im izdali navedeni ulagači, obuhvaćen pojmom „uređeno tržište” u smislu te odredbe.

(¹) SL C 98, 14. 3. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Président de l’Autorité de la concurrence protiv Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) i dr.

(Predmet C-671/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Članak 42. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 2200/96 — Uredba (EZ) br. 1182/2007 — Uredba (EZ) br. 1234/2007 — Protutržišna djelovanja — Članak 101. UFEU-a — Uredba br. 26 — Uredba (EZ) br. 1184/2006 — Organizacije proizvođača — Udruženja organizacija proizvođača — Zadaci tih organizacija i udruženja — Praksa određivanja najnižih prodajnih cijena — Praksa usklađivanja u pogledu količina koje se stavljaju na tržište — Praksa razmjene strateških informacija — Francusko tržište endivije)

(2018/C 022/05)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Président de l’Autorité de la concurrence

Tuženici: Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE), Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Fraileg SARL, Prim’Santerre SARL, Union des endiviers, ranije Fédération nationale des producteurs d’endives (FNPE), Soleil du Nord SARL, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d’endives de France (APEF), Section nationale de l’endive (SNE), Fédération du commerce de l’endive (FCE), France endives société coopérative agricole, Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP’Endives) société coopérative agricole, Marché de Phalempin société coopérative agricole, Primacoop société coopérative agricole, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles, Groupe Perle du Nord SAS, Ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique

Izreka

Članak 101. UFEU-a u vezi s člankom 2. Uredbe Vijeća br. 26 od 4. travnja 1962. o primjeni određenih pravila tržišnog natjecanja na proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, članak 11. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2200/96 od 28. listopada 1996. o zajedničkoj organizaciji tržišta u sektoru voća i povrća, članak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1184/2006 od 24. srpnja 2006. o primjeni pravila tržišnog natjecanja na proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007., članak 3. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1182/2007 od 26. rujna 2007. o uvođenju posebnih pravila za sektor voća i povrća, izmjeni direktiva 2001/112/EZ i 2001/113/EZ i uredbi (EEZ) br. 827/68, (EZ) br. 2200/96, (EZ) br. 2201/96, (EZ) br. 2826/2000, (EZ) br. 1782/2003 i (EZ) br. 318/2006 te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2202/96 te članak 122. stavak 1., članak 175. i članak 176. Uredbe br. 1234/2007, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 491/2009 od 25. svibnja 2009., treba tumačiti na način:

- da se prakse zajedničkog određivanja najnižih prodajnih cijena, usuglašavanja količina koje se plasiraju na tržište i razmjena strateških informacija, poput onih iz glavnog postupka, ne mogu izuzeti iz zabrane sporazuma iz članka 101. stavka 1. UFEU-a ako su dogovorene između različitih organizacija proizvođača ili udruženja organizacija proizvođača te sa subjektima koje država članica ne priznaje za potrebe postizanja cilja koji je zakonodavac Europske unije definirao u okviru zajedničke organizacije konkretnog tržišta, kao što su strukovne organizacije koje nemaju status organizacija proizvođača, udruženja organizacija proizvođača ili sektorskih organizacija u smislu propisa Europske unije, i
- da se prakse usuglašavanja u pogledu cijena ili količina koje se plasiraju na tržište ili razmjena strateških informacija, poput onih iz glavnog postupka, mogu izuzeti iz zabrane sporazuma iz članka 101. stavka 1. UFEU-a ako su dogovorene između članova iste organizacije proizvođača ili istog udruženja organizacija proizvođača koje priznaje država članica te ako su krajnje nužne za postizanje cilja odnosno ciljeva koji su konkretnoj organizaciji proizvođača ili udruženju organizacija proizvođača povjereni sukladno propisima Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 22. studenoga 2017. – Europska komisija protiv Bilbaína de Alquitranes, SA i dr.

(Predmet C-691/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Okoliš — Uredba (EZ) br. 1272/2008 — Razvrstavanje, označavanje i pakiranje određenih tvari i smjesa — Uredba (EU) br. 944/2013 — Razvrstavanje visokotemperaturne smole ugljenog katrana — Kategorije akutne toksičnosti u vodenom okolišu (H400) i kronične toksičnosti u vodenom okolišu (H410) — Obveza dužne pažnje — Očita pogreška u ocjeni)

(2018/C 022/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Talabér-Ritz i P.J. Loewenthal, agenti)

Druge stranke u postupku: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH (zastupnici: K. Van Maldegem, C. Mereu i M. Grunchard, odvjetnici i P. Sellar, *advocate*); Europska agencija za kemikalije (zastupnici: N. Herbatschek, W. Broere i M. Heikkilä, agenti), GrafTech Iberica, SL (zastupnici: C. Mereu, K. Van Maldegem, i M. Grunchard, odvjetnici i P. Sellar, *advocate*)

Intervenijenti u potporu žalitelju: Kraljevina Danska (zastupnici: C. Thorning i M. N. Lyshøj, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, J. Möller i R. Kanitz, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman, C. S. Schillemans i J. Langer, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova društava Bilbaína de Alquitrans, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH (Njemačka), SGL Carbon GmbH (Austrija), SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska S. A., ThyssenKrupp Steel Europe AG i Tokai erfcarbon GmbH, uključujući one koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite u kojem je doneseno rješenje potpredsjednika Suda od 7. srpnja 2016., Komisija/Bilbaína de Alquitrans i dr. (C-691/15 P-R, neobjavljeno, EU:C:2016:597).
3. Kraljevina Danska, Savezna Republika Njemačka i Kraljevina Nizozemska snosit će vlastite troškove.
4. Društvo GrafTech Iberica SL i Europska agencija za kemikalije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. studenoga 2017. – British Airways plc protiv Europske komisije (Predmet C-122/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Komisijina odluka o sporazumima i usklađenim djelovanjima u odnosu na nekoliko elemenata cijene usluga zračnog prijevoza tereta — Nedostatak u obrazloženju — Razlog koji se odnosi na javni poredak koji je Sud Europske unije istaknuo po službenoj dužnosti — Zabrana odlučivanja ultra petita — Tužbeni zahtjev u prvom stupnju kojim se traži djelomično poništenje sporne odluke — Zabrana Općem sudu Europske unije da proglasi potpuno poništenje sporne odluke — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pravo na djelotvoran pravni lijek)

(2018/C 022/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: British Airways plc (zastupnici: J. Turner, QC, i R. O'Donoghue, barrister, po ovlaštenju A. Lyle-Smythe, solicitor)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: N. Khan i A. Dawes, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvu *British Airways plc* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – Toufik Lounes protiv Secretary of State for the Home Department

(Predmet C-165/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 21. UFEU-a — Direktiva 2004/38/EZ — Nositelji prava — Dvojno državljanstvo — Građanin Unije koji je stekao državljanstvo države članice domaćina pri čemu je zadržao svoje izvorno državljanstvo — Pravo na boravak u toj državi članici državljanina treće zemlje, člana obitelji građanina Unije)

(2018/C 022/08)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Toufik Lounes

Tuženik: Secretary of State for the Home Department

Izreka

Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljajući izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da, u situaciji u kojoj se građanin Europske unije koristio svojom slobodom kretanja tako što se uselio i boravi u državi članici različitoj od one čiji je državljanin, na temelju članka 7. stavka 1. ili članka 16. stavka 1. te direktive, a zatim je stekao državljanstvo te države članice, pri čemu je zadržao i svoje izvorno državljanstvo, te se nekoliko godina nakon toga vjenčao s državljaninom treće zemlje s kojim nastavlja boraviti na državnom području navedene države članice, taj državljanin nema izvedeno pravo na boravak u predmetnoj državi članici na temelju odredaba navedene direktive. Međutim, on može imati takvo pravo na boravak na temelju članka 21. stavka 1. UFEU-a, pod uvjetima koji ne smiju biti stroži od onih predviđenih Direktivom 2004/38 za odobravanje tog prava državljaninu treće zemlje, članu obitelji građanina Unije koji je ostvario svoje pravo na slobodno kretanje i nastanio se u državi članici različitoj od one čiji je državljanin.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – Asociacija na balgarskite predprijatija za međunarodni prevozi i patišata (Aebtri) protiv Načalnika na Mitnica Burgas

(Predmet C-224/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Vanjski provoz — Cestovni prijevoz robe uz primjenu karneta TIR — Članak 267. UFEU-a — Nadležnost Suda za tumačenje članka 8. i članka 11. Konvencije TIR — Postupak TIR nije okončan — Odgovornost jamstvene udruge — Članak 8. stavak 7. Konvencije TIR — Obveza zahtijevanja plaćanja, kad je to moguće, od osobe ili osoba koje su neposredno odgovorne prije ulaganja zahtjeva protiv jamstvene udruge — Napomene s objašnjenjem priložene Konvenciji TIR — Uredba (EEZ) br. 2454/93 — Članak 457. stavak 2. — Carinski zakonik Zajednice — Članci 203. i 213. — Osobe koje su stekle ili primile u posjed robu i koje su znale ili su opravdano trebale znati da se radi o robi izuzetoj ispod carinskog nadzora)

(2018/C 022/09)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociacija na balgarskite predprijatija za međunarodni prevozi i patišata (Aebtri)

Tuženik: Načalnik na Mitnica Burgas

Izreka

1. Sud je nadležan za odlučivanje o zahtjevu za prethodnu odluku koji se odnosi na tumačenje članka 8. i 11. Carinske konvencije o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR, potpisane u Ženevi 14. studenoga 1975. i odobrene u ime Europske ekonomske zajednice Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2112/78 od 25. srpnja 1978., u izmijenjenoj i pročišćenoj verziji objavljenoj Odlukom Vijeća 2009/477/EZ od 28. svibnja 2009.
2. Članak 8. stavak 7. Carinske konvencije o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR, odobrene u ime Europske ekonomske zajednice Uredbom br. 2112/78, u izmijenjenoj i pročišćenoj verziji objavljenoj Odlukom 2009/477, treba tumačiti na način da su u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku carinska tijela ispunila obvezu iz te odredbe da plaćanje predmetnih uvoznih carina i poreza, kad je to moguće, zahtijevaju od nositelja karneta TIR kao osobe koja je neposredno odgovorna, prije nego što ulože zahtjev protiv jamstvene udruge.
3. Članak 203. stavak 3. treću alineju i članak 213. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenoga 2006., treba tumačiti na način da okolnost da je neki primatelj stekao ili primio u posjed robu za koju je znao da je prevezena uz primjenu karneta TIR i činjenica da nije utvrđeno da je ta roba podnesena i deklarirana određenoj carinarnici nisu same po sebi dostatne da bi se smatralo da je takav primatelj znao ili opravdano trebao znati da je ta roba bila izuzeta ispod carinskog nadzora u smislu prve od tih odredbi, tako da ga treba smatrati solidarno odgovornim za carinski dug na temelju druge od tih odredbi.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Italija) – Enzo Di Maura protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Predmet C-246/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Oporezivi iznos — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 11. dio C stavak 1. drugi podstavak — Ograničenje prava smanjenja oporezivog iznosa u slučaju neplaćanja ugovornog partnera — Margina prosudbe država članica pri prenošenju — Proporcionalnost razdoblja pretfinanciranja koje provodi poduzetnik)

(2018/C 022/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Enzo Di Maura

Tuženik: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Izreka

Članak 11. dio C stavak 1. drugi podstavak Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje treba tumačiti na način da država članica smanjenje oporezivog iznosa za porez na dodanu vrijednost ne može podvrgavati neuspješnosti stečajnog postupka ako takav postupak može trajati dulje od deset godina.

⁽¹⁾ SL C 260, 18. 7. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 16. studenoga 2017. – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-250/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Arbitražna klauzula — Šesti okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002. – 2006.) — Povrat dijela iznosa isplaćenih žalitelju — Paušalne naknade)

(2018/C 022/11)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (zastupnik: M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i F. Moro, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvu Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 222, 20. 6. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston protiv T. G. Brosnana

(Predmet C-251/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 4. stavak 3. točka (a) i članak 13. slovo B točka (g) — Izuzeće isporuka objekata i zemljišta na kojima su oni smješteni, osim isporuka iz članka 4. stavka 3. točke (a) — Načelo zabrane zlouporabe — Primjenjivost u slučaju nepostojanja nacionalnih odredaba koje prenose to načelo — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja)

(2018/C 022/12)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Tuženik: T. G. Brosnan

Izreka

1. Načelo zabrane zlouporaba treba tumačiti na način da se ono, neovisno o nacionalnoj mjeri kojom ga se provodi u nacionalnom pravnom poretku, može izravno primijeniti kako bi se odbilo izuzeti od poreza na dodanu vrijednost prodaju nekretnina, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, izvršenu prije objave presude od 21. veljače 2006., Halifax i dr. (C-255/02, EU:C:2006:121), pri čemu se to ne protivi načelima pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja.
2. Šestu direktivu Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje treba tumačiti na način da, u slučaju kada radnje o kojima je riječ u glavnom postupku treba prekvalificirati primjenom načela zabrane zlouporaba, one od tih radnji koje ne čine takvu zlouporabu mogu se oporezovati porezom na dodanu vrijednost na temelju relevantnih odredaba nacionalnog propisa koji takvo oporezivanje propisuje.
3. Načelo zabrane zlouporaba treba tumačiti na način da, kako bi se na temelju točke 75. presude od 21. veljače 2006., Halifax i dr. (C-255/02, EU:C:2006:121), utvrdilo je li osnovni cilj radnji o kojima je riječ u glavnom postupku ostvarivanje porezne prednosti, cilj ugovora o najmu koji su prethodili prodaji nekretnina o kojima je riječ u glavnom postupku u obzir valja uzeti izolirano.
4. Načelo zabrane zlouporaba treba tumačiti na način da isporuke nekretnina, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, mogu dovesti do ostvarivanja porezne prednosti suprotno cilju relevantnih odredaba Šeste direktive 77/388/EEZ ako njihov vlasnik ili najmoprimac nije još stvarno upotrijebio te nekretnine prije njihove prodaje trećim kupcima. Na sudu je koji je uputio zahtjev da provjeri je li to tako u okviru spora u glavnom postupku.

5. Načelo zabrane zlouporaba treba tumačiti na način da ga valja primijeniti na situaciju poput one u glavnom postupku, koja se tiče mogućeg izuzimanja određene radnje isporučivanja nekretnina od poreza na dodanu vrijednost.

(¹) SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Helsingin hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo A Oy

(Predmet C-292/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Izravno oporezivanje — Porez na dobit — Direktiva 90/434/EEZ — Članak 10. stavak 2. — Prijenos imovine — Stalna nerezidentna poslovna jedinica prenesena, u okviru postupka prijenosa imovine, na društvo preuzimatelja koje je također nerezidentno — Pravo države članice prenesenog društva da oporezuje dobit ili kapitalne dobitke te poslovne jedinice koji su proizašli iz prijenosa imovine — Nacionalno zakonodavstvo kojim se određuje trenutačno oporezivanje dobiti ili kapitalnih dobitaka u godini prijenosa — Naplata dugovanog poreza kao prihoda u poslovnoj godini u kojoj je proveden postupak prijenosa imovine)

(2018/C 022/13)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Helsingin hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

A Oy

Izreka

Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo, poput onog u glavnom postupku, koje, u slučaju u kojem rezidentno društvo prenosi, u okviru postupka prijenosa imovine, stalnu nerezidentnu poslovnu jedinicu na društvo koje je također nerezidentno, predviđa, s jedne strane, trenutačno oporezivanje kapitalnih dobitaka proizašlih iz tog postupka i, s druge strane, ne dopušta odgođenu naplatu dugovanog poreza, dok se u usporedivoj tuzemnoj situaciji takvi kapitalni dobitci oporezuju tek prilikom prodaje prenesene imovine jer to zakonodavstvo ne omogućuje odgođenu naplatu takvog poreza.

(¹) SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o. protiv Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Predmet C-308/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 12. stavci 1. i 2. — Članak 135. stavak 1. točka (j) — Oporezive transakcije — Izuzeće isporuke objekta — Pojam „prvo useljenje” — Pojam „prenamijena”)

(2018/C 022/14)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kozuba Premium Selection sp. z o.o.

Tuženik: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Izreka

Članak 12. stavke 1. i 2. i članak 135. stavak 1. točku (j) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im je protivna nacionalna odredba poput one u glavnom postupku, koja izuzeće od plaćanja poreza na dodanu vrijednost kada je riječ o isporuci objekta uvjetuje time da je do njegova prvog useljenja došlo u okviru oporezive transakcije. Te iste odredbe treba tumačiti na način da im se ne protivi to što se spomenutom nacionalnom odredbom navedeno izuzeće uvjetuje time da – u slučaju „poboljšanja” postojećeg objekta – učinjeni troškovi ne prelaze 30 % njegove prvotne vrijednosti, ako se pojam „poboljšanje” tumači na isti način kao pojam „prenamjena” iz članka 12. stavka 2. Direktive 2006/112, to jest tako da je predmetni objekt morao pretrpjeti znatne izmjene učinjene radi promjene njegove namjene ili znatne promjene uvjeta njegova korištenja.

⁽¹⁾ SL C 335, 12. 9. 2016.

Presuda Suda (peto vijeće) od 15. studenoga 2017. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Rochus Geissel; u svojstvu likvidatora društva RGEX GmbH i.L. protiv Finanzamt Neuss (C-374/16), i Finanzamt Bergisch Gladbach protiv Igora Butina (C-375/16)

(Spojeni predmeti C-374/16 i C-375/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 168. točka (a), članak 178. točka (a) i članak 226. točka 5. — Odbitak pretporeza — Podaci koje račun obvezno mora sadržavati — Opravdana očekivanja poreznog obveznika kad je riječ o postojanju uvjeta za pravo na odbitak)

(2018/C 022/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rochus Geissel; u svojstvu likvidatora društva RGEX GmbH i.L. (C-374/16), Finanzamt Bergisch Gladbach (C-375/16)

Tuženik: Finanzamt Neuss (C-374/16), Igor Butin (C-375/16)

Izreka

Članak 168. točku (a) i članak 178. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u vezi s člankom 226. točkom 5. te direktive treba tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koje ostvarivanje prava na odbitak pretporeza uvjetuje navođenjem na računu adrese na kojoj izdavatelj tog računa obavlja svoju gospodarsku aktivnost.

⁽¹⁾ SL C 392, 24. 10. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna protiv Estebana Torrassa Ferrazzuola

(Predmet C-381/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Žig Europske unije — Članak 16. — Žig kao predmet vlasništva — Postupanje sa žigovima Zajednice kao s nacionalnim žigovima — Članak 18. — Prijenos žiga registriranog na ime trgovačkog zastupnika ili predstavnika osobe koja je nositelj tog žiga — Nacionalna odredba koja daje mogućnost podnošenja vlasničke tužbe za nacionalni žig koji je registriran povredom prava nositelja ili povredom zakonske ili ugovorne obveze — Sukladnost s Uredbom br. 207/2009)

(2018/C 022/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Salvador Benjumea Bravo de Laguna

Tuženik: Esteban Torrassa Ferrazzuolo

Izreka

Članke 16. i 18. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o [žigu Europske unije] treba tumačiti na način da im se ne protivi primjena s obzirom na žig Europske unije nacionalne odredbe poput one u glavnom postupku, na temelju koje osoba oštećena registracijom žiga koja je zatražena povredom njezinih prava ili povredom zakonske ili ugovorne obveze ima pravo zahtijevati vlasništvo navedenog žiga, pod uvjetom da predmetna situacija ne ulazi u one obuhvaćene člankom 18. te uredbe.

⁽¹⁾ SL C 335, 12. 9. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Sofijski rayonen sad – Bugarska) – „ČEZ Elektro Bălgarija” AD protiv Yordana Kotseva (C 427/16), i „FrontEx International” EAD protiv Emila Yanakieva (C-428/16)

(Spojeni predmeti C-427/16 i C-428/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Slobodno pružanje usluga — Određivanje najnižih dopuštenih iznosa nagrada za rad od strane profesionalnog udruženja odvjetnika — Zabrana sudu da naloži naknadu nagrada za rad u iznosu nižem od tih najnižih dopuštenih iznosa — Nacionalni propis u skladu s kojim porez na dodanu vrijednost (PDV) čini sastavni dio cijene usluge pružene u obavljanju slobodnog zanimanja)

(2018/C 022/17)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofiyski rayonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: „ČEZ Elektro Bălgarija“AD (C-427/16), „FrontEx International“ EAD (C-428/16)

Tuženici: Yordan Kotsev (C-427/16), Emil Yanakiev (C-428/16)

Izreka

1. Članak 101. stavak 1. UFEU-a, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a, treba tumačiti na način da nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku koji, s jedne strane, ne omogućava odvjetniku i njegovoj stranci da naknadu koja pripada odvjetniku dogovore u iznosu nižem od najnižeg dopuštenog iznosa određenog pravilnikom profesionalnog udruženja odvjetnika, poput Visšeg advokatskog saveta (Visoko odvjetničko vijeće, Bugarska), pod prijetnjom provođenja disciplinskog postupka protiv odvjetnika o kojem je riječ, i, s druge strane, ne omogućava sudu da naloži naknadu iznosa nagrade za rad nižu od tog najnižeg dopuštenog iznosa, može ograničiti tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu, u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a. Sud koji je uputio zahtjev dužan je provjeriti jesu li ciljevi tog propisa, s obzirom na konkretne načine primjene, zaista legitimni i jesu li tako nametnuta ograničenja ograničena na ono što je nužno za osiguranje provedbe tih legitimnih ciljeva.
2. Članak 101. stavak 1. UFEU-a, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a i Direktivom Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1977. o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg pravne osobe i pojedinačni poduzetnici koje je zastupao pravni savjetnik imaju pravo na naknadu koja pripada odvjetniku, koju nalaže nacionalni sud.
3. Članak 78. prvi stavak točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg porez na dodanu vrijednost čini sastavni dio nagrada za rad odvjetnika koji su u sustavu tog poreza, ako to ima za učinak dvostruko oporezivanje tih nagrada porezom na dodanu vrijednost.

⁽¹⁾ SL C 371, 10. 10. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio del'Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – Entertainment Bulgaria System EOOD protiv Direktor na Direkcija „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofija

(Predmet C-507/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 168. točka (a), članak 169. točka (a), članak 214. stavak 1. točke (d) i (e) i članci 289. i 290. — Mogućnost odbitka pretporeza (PDV) koji se mora platiti ili koji je plaćen — Izlazne transakcije u drugim državama članicama — Sustav izuzeća od poreza u državi članici u kojoj je izvršen odbitak)

(2018/C 022/18)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Entertainment Bulgaria System EOOD

Tuženik: Direktor na Direkcija „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofija

Izreka

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009., treba tumačiti na način da joj se protivi zakonodavstvo države članice koje sprečava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice da u toj državi članici odbije pretporez koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitim od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan jer je on identificiran u svrhu poreza na dodanu vrijednost na temelju jednog od dvaju slučajeva iz članka 214. stavka 1. točaka (d) i (e) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2009/162. Nasuprot tomu, članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2009/162, treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice koje sprečava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice i na kojeg se ondje primjenjuje sustav izuzeća od poreza da se u toj državi koristi pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitim od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan.

⁽¹⁾ SL C 441, 28. 11. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González protiv Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Predmet C-547/16) ⁽¹⁾

(Tržišno natjecanje — Članak 101. UFEU a — Sporazumi među poduzetnicima — Poslovni odnosi između operatora benzinskih postaja i naftnih kompanija — Dugoročni sporazumi o isključivoj opskrbi gorivom — Odluka kojom Europska komisija obvezuje poduzetnika na preuzimanje obveza — Doseg vezanosti nacionalnih sudova Komisijinom odlukom o obvezama — Članak 9. stavak 1. i članak 16. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1/2003)

(2018/C 022/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Tuženik: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Izreka

Članak 16. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101.] i [102. UFEU a] treba tumačiti na način da odluka o obvezama koju je Europska komisija donijela na temelju članka 9. stavka 1. te uredbe u pogledu određenih sporazuma među poduzetnicima ne sprečava nacionalne sudove da ispituju usklađenost spomenutih sporazuma s pravilima tržišnog natjecanja i po potrebi utvrde njihovu ništavost na temelju članka 101. stavka 2. UFEU a.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Žalba koju je 14. srpnja 2017. podnio Vilislav Andrejev Kalejčev protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 22. lipnja 2017. u predmetu T-58/17, Kalejčev protiv Europskog suda za ljudska prava

(Predmet C-424/17 P)

(2018/C 022/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vilislav Andrejev Kalejčev (zastupnik: K. Mladenova, *advokat*)

Druga stranka u postupku: Europski sud za ljudska prava

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 22. studenoga 2017. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Benedikt Brisch protiv TUIfly GmbH

(Predmet C-455/17)

(2018/C 022/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Benedikt Brisch

Tuženik: TUIfly GmbH

Predmet je rješenjem od 21. rujna 2017. brisan iz upisnika Suda.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2017. uputio Oberlandesgericht Köln (Njemačka) – Gabriela Verena Glanzmann i dr. protiv Deutsche Lufthansa AG

(Predmet C-456/17)

(2018/C 022/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gabriela Verena Glanzmann, Sara Glanzmann, Loris Glanzmann

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Predmet je rješenjem od 6. listopada 2017. brisan iz upisnika Suda.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. kolovoza 2017. uputio Handelsgericht Wien (Austrija) –
Teresa Coria Garcia i dr. protiv Austrian Airlines AG**

(Predmet C-470/17)

(2018/C 022/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Handelsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Teresa Coria Garcia, Marina Velasco Coria, Miriam Coria Garcia

Tuženik: Austrian Airlines AG

Predmet je rješenjem Suda od 25. listopada 2017. brisan iz upisnika Suda.

**Žalba koju je 19. rujna 2017. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od
19. srpnja 2017. u predmetu T-346/14 DEP, Janukovič protiv Vijeća**

(Predmet C-549/17 P)

(2018/C 022/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ukrajina (zastupnik: M. Kostytska, odvjetnica)

Druge stranke u postupku: Viktor Fedorovič Janukovič, Vijeće Europske unije, Republika Poljska, Europska komisija

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 23. studenoga 2017. proglašena nedopuštenom.

**Žalba koju je 19. rujna 2017. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od
19. srpnja 2017. u predmetu T-347/14 DEP, Janukovič protiv Vijeća**

(Predmet C-550/17 P)

(2018/C 022/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ukrajina (zastupnik: M. Kostytska, odvjetnica)

Druge stranke u postupku: Olga Stanislavivna Janukovič, u svojstvu nasljednice Viktora Viktoroviča Janukoviča, Vijeće Europske unije, Europska komisija

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 23. studenoga 2017. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 19. rujna 2017. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 19. srpnja 2017. u predmetu T-348/14 DEP, Janukovič protiv Vijeća

(Predmet C-551/17 P)

(2018/C 022/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ukrajina (zastupnik: M. Kostytska, odvjetnica)

Druge stranke u postupku: Oleksandr Viktorovič Janukovič, Vijeće Europske unije, Europska komisija

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 23. studenoga 2017. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Predmet C-577/17)

(2018/C 022/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Intervenijenti: Clinton Osas Alake, poznat i pod imenom Klenti Solim, Cynthia Nomamidobo, mlđb. Prince Nomamidobo

Prethodna pitanja

1. Može li zamoljena, i prema kriterijima iz Poglavlja III. Uredbe Dublin III⁽¹⁾, odgovorna država članica valjano prihvatiti zahtjev za ponovni prihvat prema članku 23. stavku 1. Uredbe Dublin III., iako je rok za odgovor određen člankom 25. stavkom 1. Uredbe Dublin III već protekao, a zamoljena država članica već pravodobno odbila zahtjev za ponovni prihvat te je na zahtjev za ponovno razmatranje prema članku 5. stavku 2. Provedbene uredbe⁽²⁾ pravodobno dala negativan odgovor?

U slučaju da na prvo pitanje treba dati negativan odgovor:

Mora li, zbog toga što je odgovorna država članica pravodobno odbila zahtjev za ponovni prihvat prema kriterijima iz poglavlja III. Uredbe Dublin III, država članica moliteljica u kojoj je podnesen novi zahtjev taj zahtjev razmotriti, kako bi osigurala da će u skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe Dublin III neka država članica razmotriti zahtjev?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje molbe za međunarodnu zaštitu koju je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49., str. 50.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1560/2003 od 2. rujna 2003. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica (SL 2009., L 222, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 17.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. listopada 2017. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – Prenatal S.A. protiv Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

(Predmet C-589/17)

(2018/C 022/28)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Prenatal S.A.

Tuženik: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije, konkretno članku 220. stavku 2. točki (b) i članku 239. Carinskog zakonika Zajednice Odluka Komisije C(2008) 6317 *final* od 3. studenoga 2008. kojom se utvrđuje da valja naknadno knjižiti uvozne carine i da nije opravdano otpustiti tu carinu u posebnom slučaju koji se odnosi na uvoz tekstilnih proizvoda za koje je izdana potvrda o jamajačkom podrijetlu (Predmet REM 03/07)?
2. Kada se od Komisije zahtijeva otpust i kada ona dostavi odluku da slučaj sadržava činjenične i pravne elemente usporedive onima u prethodnom slučaju koji je ona već riješila ili kada dostavi odluku da postoji usporediv slučaj koji se pred njom već vodi, treba li neku od tih odluka smatrati pravnim aktom obvezujućim za tijela države članice u kojoj dolazi do otpusta i da je stoga osoba koja zahtijeva otpust može pobijati (čl. 239. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice⁽¹⁾) ili neknjiženje (članak 220. stavak 2. točka (b) navedenog Carinskog zakonika Zajednice)?
3. Ako se ta odluka ne smatra pravno obvezujućom Komisijinom odlukom, trebaju li onda nacionalna tijela ocijeniti postoje li u tom slučaju usporedivi činjenični i pravni elementi?
4. U slučaju potvrdnog odgovora, ako se takva analiza izvrši te se zaključi da takvi elementi ne postoje, treba li primijeniti članak 905. stavak 1. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice⁽²⁾) i treba li stoga Komisija donijeti odluku koja je pravno obvezujuća za takva nacionalna tijela?

⁽¹⁾ SL 1992., L 302, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)

⁽²⁾ SL 1993., L 253, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Grondwettelijk Hof (Belgija) – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie i dr.

(Predmet C-597/17)

(2018/C 022/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten i dr., Plast.Surg. i dr., Belgian Society for Private Clinics i dr.

Tuženik: Ministerraad

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 132. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁽¹⁾ tumačiti na način da se tom odredbom u njoj navedeno izuzeće pridržava u pogledu konvencionalnih i nekonvencionalnih metoda nositeljima medicinske ili paramedicinske profesije koja podliježe nacionalnim propisima o profesijama u vezi sa zdravstvenom njegom, a koji nositelji ispunjavaju zahtjeve određene u tim nacionalnim propisima, te da su iz njega isključene osobe koje ne ispunjavaju te zahtjeve, ali su članovi strukovne udruge kiropraktičara i osteopata te ispunjavaju zahtjeve koje je ta udruga odredila?
2. Treba li članak 132. stavak 1. točke (b), (c) i (e), članak 134. i članak 98. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u vezi s točkama 3. i 4. Priloga III. toj direktivi tumačiti, osobito s aspekta porezne neutralnosti, na način
 - a) da im je protivna nacionalna odredba kojom je predviđena snižena stopa PDV-a primjenjiva na farmaceutske i medicinske proizvode koji se primjenjuju povodom zahvata ili tretmana terapijske naravi, dok farmaceutski i medicinski proizvodi koji se primjenjuju povodom zahvata ili tretmana isključivo estetske naravi i s njima su usko povezani podliježu standardnoj stopi PDV-a,
 - b) ili, međutim, da dopuštaju odnosno nameću jednako postupanje prema oba prethodno navedena slučaja?
3. Mora li Ustavni sud, u slučaju da iz odgovora na prvo i drugo prethodno pitanje proizlazi da su odredbe koje treba poništiti te ovisno o okolnostima odredbe koje treba poništiti u cijelosti ili djelomično u suprotnosti s pravom Europske unije, privremeno zadržati učinke tih odredaba tako da zakonodavac bude u mogućnosti uskladiti ih s tim pravom?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio *Gerechthof 's-Hertogenbosch* (Nizozemska) – *A-Fonds* protiv *Inspecteur van de Belastingdienst*

(Predmet C-598/17)

(2018/C 022/30)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthof 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: *A-Fonds*

Tuženik: *Inspecteur van de Belastingdienst*

Prethodna pitanja

1. Treba li proširenje područja primjene postojećeg sustava potpore zbog uspješnog pozivanja poreznog obveznika na slobodu kretanja kapitala u skladu s člankom 56. UEZ-a (šada članak 63. UFEU-a), shvatiti kao novu mjeru potpore u obliku izmjene postojeće potpore?

2. Ako je odgovor potvrđan, isključuje li obavljanje zadaća nacionalnog suda u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a to da se poreznom obvezniku odobri porezna olakšica, koju porezni obveznik zahtijeva u skladu s člankom 56. UEZ-a (sada člankom 63. UFEU-a), ili se namjeravana sudska odluka o dodjeli te olakšice mora prijaviti Komisiji, ili nacionalni sud mora – s obzirom na zadaću nadzora koja mu je dodijeljena u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a – poduzeti neku drugu radnju ili mjeru?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) –
Dirk Harms i dr. protiv Vueling Airlinesa SA**

(Predmet C-601/17)

(2018/C 022/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms, posljednja četiri zastupana po svojim roditeljima Dirku Harmsu i Ann-Kathrin Harms

Tuženik: Vueling Airlines SA

Prethodno pitanje

Treba li izraz „nadoknade [...], u skladu s člankom 7. stavkom 3., cjelokupnog iznosa vrijednosti karte po cijeni po kojoj je kupljena” u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 261/2004⁽¹⁾ tumačiti na način da se time misli na iznos koji je putnik platio za dotičnu kartu za let ili treba uzeti u obzir iznos koji je tuženi zračni prijevoznik stvarno primio, ako je u postupku rezervacije uključeno posredničko društvo koje ubire razliku između onog što plaća putnik i onog što prima zračni prijevoznik, pri čemu se to jasno ne prikazuje?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. listopada 2017. uputio Varhoven kasatsionen sad
(Bugarska) – PM protiv AH**

(Predmet C-604/17)

(2018/C 022/32)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasatsionen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: PM

Druga stranka u kasacijskom postupku: AH

Prethodno pitanje

Dopušta li Uredba (EZ) br. 2201/2003⁽¹⁾, u slučaju nepostojanja pretpostavaka iz njezinih članaka 8. i 12., da sporove koji se tiču roditeljske odgovornosti rješava sud države članice koji je u skladu s njezinim člankom 3. nadležan za donošenje odluke o razvodu, ako je on prema nacionalnom pravu dotične države članice obvezan po službenoj dužnosti zajedno sa zahtjevom za razvod donijeti i odluku o pravu na skrb, mjerama ostvarivanja prava na kontakt s djetetom, uzdržavanju i korištenju obiteljskog stana?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – IBA Molecular Italy Srl protiv Azienda ULSS n. 3 i dr.

(Predmet C-606/17)

(2018/C 022/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IBA Molecular Italy Srl

Tuženici: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

Prethodna pitanja

1. Jesu li područjem primjene europskog zakonodavstva o dodjeli ugovora o javnim radovima, ugovora o javnim uslugama i ugovora o javnoj nabavi, a posebno područjem primjene članaka 1. i 2. Direktive 2004/18/EZ⁽¹⁾, obuhvaćene složene transakcije kojima javni naručitelj namjerava određenom gospodarskom subjektu izravno dodijeliti financiranje koje je u potpunosti namijenjeno proizvodnji proizvoda za besplatnu isporuku raznim javnim naručiteljima oslobođenim plaćanja bilo kakve naknade navedenom subjektu dobavljaču, a da pritom nije potrebno provesti natječajni postupak? Protivi li se, stoga, navedenom europskom zakonodavstvu nacionalno zakonodavstvo kojim se dopušta izravna dodjela financiranja namijenjenog proizvodnji proizvoda za besplatnu isporuku raznim javnim naručiteljima oslobođenim plaćanja bilo kakve naknade navedenom subjektu dobavljaču, a da pritom nije potrebno provesti natječajni postupak?
2. Protivi li se europskom zakonodavstvu o dodjeli ugovora o javnim radovima, ugovora o javnim uslugama i ugovora o javnoj nabavi, a posebno člancima 1. i 2. Direktive 2004/18/EZ te člancima 49., 56., 105. i sljedećima Ugovora o Europskoj uniji, nacionalno zakonodavstvo koje, izjednačujući privatne „kategorizirane” bolnice s javnim bolnicama, njihovim uključivanjem u sustav planiranja nacionalnog javnog zdravstva, koje je uređeno posebnim ugovorima koji se razlikuju od uobičajenih akreditacijskih odnosa s drugim privatnim subjektima koji sudjeluju u sustavu pružanja zdravstvenih usluga, zbog neispunjenja zahtjeva za priznavanje kao tijela javnoga prava i preduvjeta za izravno sklapanje ugovora prema modelu *in house providing*, isključuje navedene subjekte iz nacionalnog i europskog prava o javnim ugovorima i u slučajevima u kojima su ti subjekti angažirani za besplatnu proizvodnju i isporuku javnim zdravstvenim ustanovama posebnih proizvoda potrebnih za obavljanje zdravstvene djelatnosti, i koji su istodobno primili javno namjensko financiranje za te isporuke?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. listopada 2017. uputio Corte dei Conti (Italija) – Federazione Italiana Golf (FIG) protiv Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Predmet C-612/17)

(2018/C 022/34)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte dei Conti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Federazione Italiana Golf (FIG)

Tuženici: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „javno posredovanje u obliku općih odredbi primjenjivih na sve jedinice u okviru iste aktivnosti” iz stavka 20.15 Uredbe 549/2013/EU ⁽¹⁾ (tzv. ESA 2010.) široko tumačiti na način da uključuje i ovlasti donošenja smjernica sportske naravi (tzv. *soft law*) i ovlasti priznavanja predviđene zakonom za potrebe stjecanja pravne osobnosti i obavljanja djelatnosti u sportskom sektoru, koje se općenito odnose na sve talijanske nacionalne sportske saveze?
2. Treba li opći pokazatelj nadzora iz stavka 20.15 Uredbe 549/2013/EU (tzv. ESA 2010.) („sposobnost određivanja opće politike ili programa institucionalne jedinice”) tumačiti u materijalnom smislu kao sposobnost upravljanja, obvezivanja i uvjetovanja upravljačke aktivnosti neprofitnog subjekta, to jest, može li se tumačiti na način koji nije tehnički, odnosno kao da uključuje i vanjske nadzorne ovlasti koje su različite od onih utvrđenih posebnim pokazateljima nadzora iz točaka (a), (b), (c), (d) i (e) stavka 20.15 (kao što su, na primjer, ovlasti odobravanja proračuna, imenovanja revizora, odobravanja statutâ i određenih vrsta pravilnika, donošenje smjernica sportske naravi ili priznavanje u sportske svrhe)?
3. Mogu li se na temelju stavka 20.15 u vezi sa stavicama 4.125 i 4.126 Uredbe 549/2013/EU (tzv. ESA 2010.) uzeti u obzir članarine za potrebe prosudbe o postojanju ili nepostojanju javnog nadzora, te može li visoki iznos tih članarina, uključujući druge vlastite prihode, predstavljati dokaz o prisutnosti znatne sposobnosti samoodređenja neprofitnog subjekta s obzirom na posebnosti konkretnog slučaja?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji (Tekst značajan za EGP) (SL L 174, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 8., str. 3.; ispravak SL 2016., L 308, str. 64.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. listopada 2017. uputio Corte dei Conti (Italija) – Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) protiv Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

(Predmet C-613/17)

(2018/C 022/35)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte dei Conti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

Tuženik: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „javno posredovanje u obliku općih odredbi primjenjivih na sve jedinice u okviru iste aktivnosti” iz stavka 20.15 Uredbe 549/2013/EU ⁽¹⁾ (tzv. ESA 2010.) široko tumačiti na način da uključuje i ovlasti donošenja smjernica sportske naravi (tzv. *soft law*) i ovlasti priznavanja predviđene zakonom za potrebe stjecanja pravne osobnosti i obavljanja djelatnosti u sportskom sektoru, koje se općenito odnose na sve talijanske nacionalne sportske saveze?
2. Treba li opći pokazatelj nadzora iz stavka 20.15 Uredbe 549/2013/EU (tzv. ESA 2010.) („sposobnost određivanja opće politike ili programa institucionalne jedinice”) tumačiti u materijalnom smislu kao sposobnost upravljanja, obvezivanja i uvjetovanja upravljačke aktivnosti neprofitnog subjekta, to jest, može li se tumačiti na način koji nije tehnički, odnosno kao da uključuje i vanjske nadzorne ovlasti koje su različite od onih utvrđenih posebnim pokazateljima nadzora iz točaka (a), (b), (c), (d) i (e) stavka 20.15 (kao što su, na primjer, ovlasti odobravanja proračuna, imenovanja revizora, odobravanja statutâ i određenih vrsta pravilnika, donošenje smjernica sportske naravi ili priznavanje u sportske svrhe?)
3. Mogu li se na temelju stavka 20.15 u vezi sa stavcima 4.125 i 4.126 Uredbe 549/2013/EU (tzv. ESA 2010.) uzeti u obzir članarine za potrebe prosudbe o postojanju ili nepostojanju javnog nadzora, te može li visoki iznos tih članarina, uključujući druge vlastite prihode, predstavljati dokaz o prisutnosti znatne sposobnosti samoodređenja neprofitnog subjekta s obzirom na posebnosti konkretnog slučaja?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji (Tekst značajan za EGP) (SL L 174, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 8., str. 3.; ispravak SL 2016., L 308, str. 64.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2017. uputio tribunal correctionnel de Foix (Francuska) – Procureur de la République protiv Mathieu Blaise i dr.

(Predmet C-616/17)

(2018/C 022/36)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal correctionnel de Foix

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Procureur de la République

Tuženici: Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

Druga stranka: Espace Émeraude

Prethodna pitanja

1. Je li Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: europska uredba) u skladu s načelom predostrožnosti ako u njoj nije precizno definirana aktivna tvar pa je stoga podnositelju zahtjeva prepušteno da sam odredi aktivnu tvar u svojem proizvodu i da svu svoju dokumentaciju o zahtjevu sastavi u odnosu na samo jednu tvar iako njegov gotov proizvod stavljen na tržište sadržava više tvari?

2. Jesu li osigurana načelâ predostrožnosti i nepristranosti odobrenja za stavljanje u promet ako istraživanja, analize i procjene potrebne za ispitivanje dokumentacije provode sami podnositelji zahtjeva za odobrenje stvari koji mogu biti pristrani pri njihovu podnošenju, a da nije provedena nijedna neovisna ponovna analiza i da zbog zaštite industrijske tajne nisu objavljena izvješća o zahtjevima za odobrenje?
3. Je li europska uredba u skladu s načelom predostrožnosti ako ona uopće ne uzima u obzir brojnost aktivnih stvari ni njihova kumulativnu upotrebu, osobito ako ne predviđa sveobuhvatnu specifičnu analizu kumulacije aktivnih stvari unutar istoga proizvoda na europskoj razini?
4. Je li europska uredba u skladu s načelom predostrožnosti ako je u njezinim poglavljima 3. i 4. predviđeno da su pesticidni proizvodi u svojem komercijalnom obliku kakvi su stavljeni na tržište i kakvima su izloženi potrošači i okoliš izuzeti od analize toksičnosti (genotoksičnost, ispitivanje kancerogenosti, ispitivanje endokrino štetnih stvari...) te nalaže samo jednostavna istraživanja koja uvijek provodi podnositelj zahtjeva?

⁽¹⁾ SL L 309, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2017. uputio tribunal d'instance de Limoges (Francuska) – BNP Paribas Personal Finance SA, pravni sljednik društva Solfea protiv Rogera Ducloux, Josée Ducloux, rođene Lecay

(Predmet C-618/17)

(2018/C 022/37)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'Instance de Limoges

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BNP Paribas Personal Finance SA, pravni sljednik društva Solfea

Tuženici: Roger Ducloux, Josée Ducloux, rođena Lecay

Prethodno pitanje

U slučaju efektivne kamatne stope od 5,97377 % za potrošački kredit, dozvoljava li pravilo koje proizlazi iz Direktive 98/7/EZ od 16. veljače 1998. ⁽¹⁾ i Direktive 2008/48/EZ od 23. travnja 2008. ⁽²⁾ prema kojem se u francuskoj verziji određuje da se „[r]ezultat izračuna izražava točnošću od najmanje jednog decimalnog mjesta; ako je broj koji se nalazi na sljedećem decimalnom mjestu veći ili jednak 5, broj na prethodnom decimalnom mjestu uvećava se za jedan”, da se navedena efektivna kamatna stopa od 5,95 % smatra točnom?

⁽¹⁾ Direktiva 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o izmjeni Direktive 87/102/EEZ za usklađivanje zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača (SL 1998., L 101, str. 17.)

⁽²⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Ministerio de Defensa protiv Ane de Diego Porras**

(Predmet C-619/17)

(2018/C 022/38)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Ministerio de Defensa

Druga stranka u postupku: Ana de Diego Porras

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji se nalazi u Prilogu Direktivi 1999/70⁽¹⁾, tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji ne propisuje nikakvu naknadu štete zbog prestanka ugovora o radu na određeno vrijeme za privremeno obavljanje poslova kako bi se zamijenilo privremeno nenazočnog radnika koji ima pravo zadržavanja radnog mjesta, ako do takvog prestanka dolazi zbog vraćanja zamijenjenog radnika na radno mjesto, ali takvu naknadu s druge strane propisuje kada do prestanka ugovora o radu dolazi zbog drugih zakonom određenih razloga?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, ulazi li u područje primjene članka 5. Okvirnog sporazuma mjera kao što je ona koju propisuje španjolski zakonodavac, kojom se naknada određuje na iznos u vrijednosti plaće za 12 dana rada po svakoj godini rada, a koja se radniku isplaćuje po isteku njegova ugovora o radu za privremeno obavljanje poslova čak i kad je pravni temelj privremenog zaposlenja samo jedan ugovor?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan, protivi li se članku 5. Okvirnog sporazuma zakonska odredba koja radnicima koji su sklopili ugovore na određeno vrijeme priznaje pravo na naknadu štete u iznosu vrijednosti plaće za 12 dana rada po svakoj godini rada zbog prestanka ugovora o radu, ali tu naknadu ne priznaje radnicima koji su sklopili ugovore na određeno vrijeme radi privremenog obavljanja poslova kako bi se zamijenilo privremeno nenazočnog radnika koji ima pravo zadržavanja radnog mjesta?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2017. uputio Székesfehérvári Törvényszék
(Mađarska) – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe protiv Fővárosi Törvényszék**

(Predmet C-620/17)

(2018/C 022/39)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Székesfehérvári Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Tuženik: Fővárosi Törvényszék

Prethodna pitanja

1. Treba li temeljna načela i pravila prava Unije (konkretno članak 4. stavak 3. UEU-a i obvezu ujednačenog tumačenja) tumačiti, kao što ih je protumačio Sud Europske unije osobito u presudi donesenoj u predmetu Köbler, na način da se odluka o odgovornosti suda države članice koji u zadnjem stupnju odlučuje presudom kojom se povrjeđuje pravo Unije može temeljiti isključivo na nacionalnom pravu ili na kriterijima utvrđenima nacionalnim pravom? U slučaju niječnog odgovora, treba li pri odlučivanju o odgovornosti „države” temeljna načela i pravila prava Unije, osobito tri kriterija koje je odredio Sud Europske unije u predmetu Köbler, tumačiti na način da se ispunjenje uvjeta za odgovornost države članice za povredu prava Unije koju su počinili sudovi navedene države treba ocijeniti na temelju nacionalnog prava?
2. Treba li temeljna pravila i temeljna načela prava Unije (konkretno članak 4. stavak 3. UEU-a i obvezu učinkovite pravne zaštite), osobito presude Suda Europske unije u području odgovornosti države članice, koje su donesene, među ostalim, u predmetima Francovich, Brasserie du pêcheur i Köbler, tumačiti na način da pravomoćnost presuda kojima se povrjeđuje pravo Unije i koje su donijeli sudovi države članice koji odlučuju u zadnjem stupnju isključuje utvrđivanje odgovornosti države članice za štetu?
3. S obzirom na Direktivu 89/665/EEZ koja je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ⁽¹⁾ te Direktivu 92/13/EEZ, jesu li za potrebe prava Unije relevantni postupak pravne zaštite koji se odnosi na sklapanje ugovora o javnoj nabavi u pogledu ugovora o javnoj nabavi čija vrijednost prelazi pragove Zajednice i sudski nadzor upravne odluke donesene u tom postupku? U slučaju potvrdnog odgovora, jesu li relevantni pravo Unije i sudska praksa Suda Europske unije (među ostalima presude donesene u predmetima Kühne & Heitz, Kapferer, a osobito Impresa Pizzarotti) u pogledu potrebe prihvaćanja revizije kao izvanrednog pravnog lijeka koji proizlazi iz nacionalnog prava povezanog sa sudskim nadzorom upravne odluke donesene u navedenom postupku pravne zaštite koji se odnosi na sklapanje ugovora o javnoj nabavi?
4. Treba li direktive o postupku pravne zaštite koji se odnosi na sklapanje ugovora o javnoj nabavi (to jest Direktivu 89/665/EEZ, koja je u međuvremenu izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ, i Direktivu 92/13/EEZ) tumačiti na način da su s njima usklađeni nacionalni propisi u skladu s kojima nacionalni sudovi koji odlučuju u glavnom postupku mogu ne uzeti u obzir činjenicu koju treba ispitati u skladu s presudom Suda Europske unije, koja je donesena u prethodnom postupku u okviru postupka pravne zaštite koji se odnosi na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, a koju ne uzimaju u obzir ni nacionalni sudovi koji odlučuju u postupku pokrenutom na temelju zahtjeva za reviziju podnesenog protiv odluke donesene u glavnom postupku?
5. Treba li Direktivu Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, konkretno njezin članak 1. stavke 1. i 3., i Direktivu Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, konkretno njezine članke 1. i 2., osobito s obzirom na presude donesene u predmetima Willy Kempfer, Pannon GSM i VB Pénzügyi Lízing, kao i Kühne & Heitz, Kapferer i Impresa Pizzarotti, tumačiti na način da su s tim direktivama i obvezom učinkovite pravne zaštite te s načelima ekvivalentnosti i djelotvornosti usklađeni nacionalni propisi, ili njihova primjena, prema kojima, unatoč tomu što sud koji odlučuje o predmetu odbije relevantno tumačenje pravila prava Unije koje je Sud Europske unije dao u svojoj presudi u prethodnom postupku prije donošenja drugostupanjske presude, zato što je prvonavedena donesena kasnije, i unatoč tomu što sud koji nakon toga odlučuje o reviziji reviziju smatra nedopuštenom?
6. Ako na temelju nacionalnog prava treba dopustiti reviziju radi ponovne uspostave ustavnosti na temelju nove odluke Ustavnog suda, ne bi li u skladu s načelom ekvivalentnosti i načelom utvrđenim u presudi Transportes Urbanos trebalo dopustiti reviziju, u slučaju da se u glavnom postupku nije mogla uzeti u obzir presuda Suda Europske unije zbog odredaba nacionalnog prava koje se odnose na postupovne rokove?

7. Treba li Direktivu Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, konkretno njezin članak 1. stavke 1. i 3., i Direktivu Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, konkretno njezine članke 1. i 2., s obzirom na presudu Suda Europske unije C-2/06, Willy Kempter, u skladu s kojom se pojedinac ne mora obvezno pozvati na sudsku praksu Suda, tumačiti na način da se postupci pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, uređeni navedenim direktivama, mogu pokretati samo na temelju zahtjeva za pravnu zaštitu u kojem je sadržan izričit opis navedene povrede koja se odnosi na sklapanje ugovora o javnoj nabavi te konkretno pravilo koje se odnosi na sklapanje javnih ugovora do čije je povrede došlo, to jest konkretni članak i stavak, drugim riječima, da se u postupku pravne zaštite koji se odnosi na sklapanje ugovora o javnoj nabavi mogu ispitati samo povrede koje je podnositelj zahtjeva za pravnu zaštitu naveo pozivajući se na odredbu, to jest na konkretan članak i stavak, koja se odnosi na sklapanje ugovora o javnoj nabavi do čije je povrede došlo, dok je u bilo kojem drugom upravnom i građanskom postupku dostatno da pojedinac iznese činjenice i dokaze kojima to potkrepljuje te da nadležno tijelo ili nadležni sud odluči o zahtjevu za pravnu zaštitu u skladu s njegovim sadržajem?
8. Treba li zahtjev za dostatno okarakteriziranu povredu, utvrđen u presudama Köbler i Traghetti, tumačiti na način da takve povrede nema kada sud koji odlučuje u zadnjem stupnju, otvoreno kršeći ustaljenu, posve detaljno citiranu sudsku praksu Suda Europske unije – koja se, povrh toga, oslanja na razna pravna mišljenja – odbije zahtjev pojedinca za upućivanje prethodnog pitanja u pogledu nužnosti prihvatanja revizije kao dopuštene, pri čemu sud to odbijanje temelji na apsurdnom obrazloženju da u propisima Unije, u ovom slučaju, konkretno Direktivi 89/665/EEZ i Direktivi 92/13/EEZ, nema pravila kojima se uređuje revizija, premda je u tom pogledu također posve detaljno citirana relevantna sudska praksa Suda Europske unije koja je sadržana i u presudi Impresa Pizzarotti u kojoj je odlučeno da je upravo u pogledu postupka sklapanja ugovora o javnoj nabavi nužno provesti reviziju? Uzimajući u obzir presudu Suda Europske unije C-283/81, CILFIT, koliko detaljno mora biti obrazloženje nacionalnog suda koji unatoč obvezujuće utvrđenom pravnom tumačenju Suda Europske unije ne dopusti reviziju?
9. Treba li načela učinkovitosti pravne zaštite i ekvivalentnosti iz članka 19. UEU-a i članka 4. stavka 3. UEU-a, načela slobode poslovnog nastana i pružanja usluga iz članka 49. UFEU-a te Direktivu Vijeća 93/37/EEZ od 14. lipnja 1993. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, kao i direktive 89/665/EEZ, 92/13/EEZ i 2007/66/EZ, tumačiti na način da [im se ne protivi] da nadležna tijela i sudovi, očito protivno primjenjivom pravu Unije, tužitelju sustavno odbijaju njegove zahtjeve za pravnu zaštitu zbog toga što mu je bilo onemogućeno sudjelovanje u postupku javne nabave, za koje je potrebno sastaviti, ovisno o slučaju, višebrojne dokumente, što zahtijeva znatan utrošak vremena i novca, ili sudjelovanje na raspravama, te to što se relevantnim propisima tužitelju uskraćuje mogućnost da od suda zatraži naknadu štete pretrpljene zbog nezakonitih mjera, iako je točno da u teoriji postoji mogućnost proglašavanja odgovornosti za štetu nastalu izvršavanjem sudačkih dužnosti?
10. Treba li načela utvrđena u presudama Köbler, Traghetti i Saint Giorgio tumačiti na način da se ne može nadoknaditi šteta koja je nastala zato što sud države članice koji odlučuje u zadnjem stupnju, povrjeđujući ustaljenu sudsku praksu Suda, nije dopustio reviziju koju je pojedinac pravodobno zatražio i u okviru koje je mogao zatražiti naknadu nastalih troškova?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi (SL 2007., L 335, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 198.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputila Kúria (Mađarska) – Gyula Kiss protiv CIB Bank Zrt. i drugi

(Predmet C-621/17)

(2018/C 022/40)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gyula Kiss

Tuženik: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Prethodna pitanja

1. Treba li se zahtjev jasnog i razumljivog sastavljanja iz članka 4. stavka 2. i članka 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (u daljnjem tekstu: Direktiva ⁽¹⁾) tumačiti na način da, u okviru ugovora o zajmu sklopljenog s potrošačima, taj zahtjev ispunjava ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori, a koja točno utvrđuje iznos troškova, provizija i drugih naknada (u daljnjem tekstu, zajednički: troškovi) na teret potrošača, njihovu metodu izračuna i trenutak kada ih je potrebno platiti, ali koja, međutim, ne navodi za koje se konkretne usluge plaćaju ti troškovi; ili se pak treba tumačiti na način da je i u ugovoru potrebno navesti koje su to određene usluge? U potonjem slučaju, je li dovoljno da se sadržaj pružene usluge može izvesti iz naziva troška?
2. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive tumačiti na način da ugovorna odredba koja je u predmetnom slučaju upotrijebljena u području troškova, pri čemu, na temelju ugovora, nije moguće nedvojbeno utvrditi koje se konkretne usluge pružaju u zamjenu za te troškove, uzrokuje na štetu potrošača, u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere, znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2017. uputio Investigatory Powers Tribunal – London (Ujedinjena Kraljevina) – Privacy International protiv Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs i drugi

(Predmet C-623/17)

(2018/C 022/41)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Investigatory Powers Tribunal – London

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Privacy International

Tuženici: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Prethodna pitanja

U okolnostima u kojima:

- a) su sposobnosti SIA-a ⁽¹⁾ da koriste BCD-e ⁽²⁾ koji im se dostavljaju, bitne za zaštitu nacionalne sigurnosti Ujedinjene Kraljevine, uključujući područja borbe protiv terorizma, protuobavještajnih aktivnosti i suzbijanja širenja nuklearnog oružja;
 - b) temeljno obilježje SIA-ine uporabe BCD-a jest otkrivanje prethodno nepoznatih prijetnji za nacionalnu sigurnost uporabom neciljanih masovnih tehnika koje se temelje na objedinjavanju BCD-a na jednom mjestu. Glavna korist jest brzo utvrđivanje i praćenje mete, kao i pružanje osnove za akciju u situaciji neposredne prijetnje;
 - c) pružatelj elektroničke komunikacijske mreže nije naknadno obavezan zadržati BCD-e (dulje od razdoblja koje zahtijeva njegovo uobičajeno poslovanje), a koje zatim zadržava samo država (SIA);
 - d) je nacionalni sud utvrdio (ovisno o određenim pitanjima o kojima još nije odlučeno) da su zaštitne mjere u vezi sa SIA-inom uporabom BCD-a dosljedne zahtjevima EKLJP-a ⁽³⁾; te
 - e) je nacionalni sud utvrdio da bi nalaganje zahtjeva navedenih u točkama 119.-125. presude velikog vijeća u spojenim predmetima C-203/15 i C-698/15, *Tele2 Sverige AB/Post-och telestyrelsen i Secretary of State for the Home Department/Watson* i drugi (u daljnjem tekstu: zahtjevi Watson), ako je primjenjivo, onemogućilo SIA-ine mjere poduzete radi zaštite nacionalne sigurnosti i stoga dovelo u opasnost nacionalnu sigurnost Ujedinjene Kraljevine;
1. Uzimajući u obzir članak 4. UEU-a i članak 1. stavak 3. Direktive 2002/58/EZ ⁽⁴⁾ (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), obuhvaća li opseg prava Unije i Direktive o privatnosti i elektroničkim komunikacijama zahtjev propisan smjernicom Secretary of Statea kojim se pružatelju elektroničke komunikacijske mreže nalaže da Security and Intelligence Agenciesima (SIA) pruža masovne komunikacijske podatke?
 2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, primjenjuju li se na takvu smjernicu Secretary of Statea neki od zahtjeva Watson odnosno i neki drugi zahtjevi uz one koji su propisani EKLJP-om? Ako je tome tako, na koji se način i u kojoj mjeri ti zahtjevi primjenjuju, uzimajući u obzir bitnu SIA-inu potrebu da za zaštitu nacionalne sigurnosti koristi masovno prikupljanje i tehnike automatske obrade, te u kojoj mjeri propisivanje takvih zahtjeva može kritično onemogućiti takve sposobnosti, ako su one u drugim pogledima usklađene s EKLJP-om?

⁽¹⁾ *Security and Intelligence Agencies* (sigurnosne i obavještajne agencije)

⁽²⁾ *Bulk Communications Data* (masovni komunikacijski podaci)

⁽³⁾ Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda

⁽⁴⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL 2002., L 201, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 111.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studena 2017. uputio Općinski Sud u Rijeci (Hrvatska) – Anica Milivojević protiv Raiffeisenbanke St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Predmet C-630/17)

(2018/C 022/42)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski Sud u Rijeci

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Anica Milivojević

Tuženik: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prethodna pitanja

- 1) Treba li članke 56. i 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da im se protive odredbe Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/2017), posebno odredbe iz čl. 10. tog Zakona, kojima se ugovori o kreditu i drugi pravni poslovi koji su nastali kao posljedica ili se temelje na ugovoru o kreditu sklopljeni između dužnika (u smislu čl. 1. i čl. 2. al. 1. tog Zakona) i neovlaštenih vjerovnika (u smislu u smislu odredbe iz čl. 2. al. 2. tog Zakona) određuju ništetnima i kad su oni sklopljeni prije stupanja na snagu tog Zakona od trenutka njihova sklapanja, s posljedicama da je svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju ništetnog ugovora, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, treba se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke.
- 2) Treba li Uredbu (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. Prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluke u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena), osobito njezine članke 4. st. 1. i 25. tumačiti na način da im se protive odredbe iz čl. 8. st. 1. i 2. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/2017) kojima se propisuje da u sporovima koji nastanu u vezi ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem u smislu tog Zakona, dužnik može pokrenuti postupak protiv neovlaštenog vjerovnika bilo pred sudovima države u kojoj neovlašteni vjerovnik ima sjedište, ili, neovisno o sjedištu neovlaštenog vjerovnika, pred sudovima mjesta gdje dužnik ima prebivalište, odnosno sjedište te da neovlašteni vjerovnik, u smislu tog Zakona, može pokrenuti postupak protiv dužnika samo pred sudovima države u kojoj dužnik ima prebivalište, odnosno sjedište.
- 3) Radi li se o potrošačkom ugovoru u smislu odredbi iz čl. 17. st. 1. Uredbe br. 1215/2012. i preostale pravne stečevine Europske unije kada je primatelj kredita fizička osoba koja je ugovor o kreditu sklopila u svrhu ulaganja u apartmane radi obavljanja ugostiteljske djelatnosti pružanja usluga smještaja turistima u domaćinstvu.
- 4) Treba li se odredba iz čl. 24. toč. 1. Uredbe br. 1215/2012. tumačiti na način da postoji nadležnost suda u Republici Hrvatskoj u postupku radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu, založne izjave i brisanja zaloga iz zemljišnih knjiga kada su radi osiguranja potraživanja iz ugovora o kreditu u zalog dane nekretnine dužnika na području Republike Hrvatske.

Tužba podnesena 5. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-678/17)

(2018/C 022/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: P.J. Loewenthal, A. Bouchagiar, agenti)

Tuženik: Irska

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da je Irska, time što u propisanom roku nije poduzela sve mjere potrebne da od društva Apple Sales International i Apple Operations Europe ostvari povrat državne potpore koja je proglašena nezakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem na temelju članka 1. Odluke Komisije (EU) 2017/1283 od 30. kolovoza 2016. o državnoj potpori SA.38373 (2014/C)(ex 2014/NN)(ex 2014/CP) koju je provela Irska za društvo Apple [...]⁽¹⁾, povrijedila svoje obveze na temelju članaka 2. i 3. navedene odluke kao i na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a;
- naložiti Irskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Na temelju odluke Europske komisije od 30. kolovoza 2016. u predmetu SA.38373, Irska je u roku četiri mjeseca trebala ostvariti povrat nezakonite državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem, dodijeljene društvu Apple Sales International (u daljnjem tekstu: ASI) i Apple Operations Europe (u daljnjem tekstu: AOE). Potpora je posljedica dvaju poreznih mišljenja koja je Irska donijela 29. siječnja 1991. i 23. svibnja 2007. u korist društava ASI i AOE, a koja su omogućila tim društvima da utvrde svoju godišnju obvezu poreza na dobit u Irskoj do 2014.

Irska nije ostvarila povrat državne potpore u roku četiri mjeseca nakon obavijesti o Komisijinoj odluci, što je bila dužna učiniti. Osim toga, Irska još uvijek nije poduzela sve mjere potrebne za provedbu Komisijine odluke.

⁽¹⁾ SL 2017, L 187, str. 1.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Red Bull protiv EUIPO-a – Optimum Mark
(Combinaison des couleurs bleue et argent)

(Predmet T-101/15 i T-102/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Žig Europske unije koji se sastoji od kombinacije plave i srebrne boje — Apsolutni razlog za odbijanje — Dovoljno jasan i precizan grafički prikaz — Potreba za sustavnim rasporedom u kojemu su boje uključene na unaprijed određen i jednoobrazan način — Legitimna očekivanja — Članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) br. 2017/1001)“)

(2018/C 022/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austrija) (zastupnik: A. Renck, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Partie intervenante au soutien de la partie requérante: Marques (Leicester, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: R. Mallinson i F. Delord, zatim R. Mallinson, solicitors)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Optimum Mark sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnici: R. Skubisz, M. Mazurek, J. Dudzik i E. Jaroszyńska-Kozłowska, odvjetnici)

Predmet

Dvije tužbe podnesene protiv dviju odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. prosinca 2014. (predmet R 2037/2013-1 i predmet R 2036/2013-1), koje se odnose na dva postupka za proglašavanje žiga ništavim između društava Optimum Mark i Red Bull.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Red Bull GmbH nalaže se snošenje troškova, uključujući i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Optimum Mark sp. z o.o.
3. Udruženje Marques snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2017. – adp Gauselmann protiv EUIPO-a (Juwel)

(Predmet T-31/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Juwel — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2018/C 022/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Njemačka) (zastupnik: P. Koch Moreno, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Schifko i A. Söder, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. studenoga 2015. (predmet R 2571/2014-1) koja se odnosi na prijavu registracije verbalnog znaka Juwel kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *adp Gauselmann GmbH* se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2017. – Polskie Zdroje protiv EUIPO-a (perlage)

(Predmet T-239/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije perlage — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 022/46)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k. (Varšava, Poljska) (zastupnik: T. Gawrylczyk, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2016. (predmet R 1129/2015-5) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka perlage kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k.* se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2017. – Steel Invest & Finance (Luxembourg) protiv Komisije
(Predmet T-254/16) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Sektor čelika — Potpore koje je Belgija dodijelila u korist više poduzetnika u sektoru čelika — Odluka kojom su potpore proglašene nespojivima s unutarnjim tržištem i kojom je naložen njihov povrat — Obveza obrazlaganja — Pojam državne potpore — Prednost — Kriterij privatnog ulagača”)

(2018/C 022/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: E. van den Broucke, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku É. Gippini Fournier i K. Herrmann, zatim É. Gippini Fournier, V. Bottka i G. Luengo, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Odluke Komisije (EU) 2016/2041 od 20. siječnja 2016. o državnim potporama SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) koje je Belgija provela u korist grupe Duferco (SL 2016., L 314, str. 22.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA snosit će vlastite troškove.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 251, 11. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – FTI Touristik protiv EUIPO-a – Prantner i Giersch (FI)
(Predmet T-475/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Fl — Raniji figurativni žig Europske unije fly.de — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 022/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: FTI Touristik GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: A. Parr, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijenti u postupku pred Općim sudom: Harald Prantner (Hambourg, Njemačka) i Daniel Giersch (Monaco, Monako) (zastupnici: S. Eble i Y.-A. Wolff, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. lipnja 2016. (predmet R 480/2015–5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva FTI Touristik i H. Prantnera i D. Gierscha.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu FTI Touristik GmbH se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 29. studenoga 2017. – Bilde protiv Parlamenta

(Predmet T-633/16) ⁽¹⁾

(„Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa — Nadležnost glavnog tajnika — Electa una via — Prava obrane — Teret dokazivanja — Obveza obrazlaganja — Opravdana očekivanja — Politička prava — Jednako postupanje — Zlouporaba ovlasti — Neovisnost zastupnika — Pogreška koja se tiče činjenica — Proporcionalnost”)

(2018/C 022/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Dominique Bilde (Lagarde, Francuska) (zastupnik: G. Sauveur, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: G. Corstens i S. Seyr, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer, R. Meyer i A. Jensen, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Odluke glavnog tajnika Parlamenta od 23. lipnja 2016. koja se odnosi na povrat od tužitelja iznosa od 40 320 eura, neosnovano isplaćenog na ime parlamentarne pomoći, kao i na poništenje obavijesti i provedbenih mjera te odluke sadržanih u dopisima glavnog direktora Glavne uprave za financije Parlamenta od 30. lipnja i 6. srpnja 2016., kao i pripadajuće obavijesti o dugovanju od 29. lipnja 2016., i s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio osobito zbog donošenja pobijane odluke.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Dominique Bilde snosit će, osim vlastitih, i troškove Europskog parlamenta.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 29. studenoga 2017. – Montel protiv Parlamenta**(Predmet T-634/16) ⁽¹⁾****(„Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa — Nadležnost glavnog tajnika — Electa una via — Prava obrane — Teret dokazivanja — Obveza obrazlaganja — Opravdana očekivanja — Politička prava — Jednako postupanje — Zloupotreba ovlasti — Neovisnost zastupnika — Pogreška koja se tiče činjenica — Proporcionalnost”)**

(2018/C 022/50)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Sophie Montel (Saint-Vit, Francuska) (zastupnik: G. Sauveur, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: G. Corstens i S. Seyr, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer, R. Meyer A. Jensen, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Odluke glavnog tajnika Parlamenta od 24. lipnja 2016. koja se odnosi na povrat od tužitelja iznosa od 77 276,42 eura, neosnovano isplaćenog na ime parlamentarne pomoći, kao i na poništenje obavijesti i provedbenih mjera te odluke sadržanih u dopisima glavnog direktora Glavne uprave za financije Parlamenta od 5. i 6. srpnja 2016., kao i pripadajuće obavijesti o dugovanju od 4. srpnja 2016., i s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio osobito zbog donošenja pobijane odluke.

Izreka

1. Odluka glavnog tajnika Parlamenta od 24. lipnja 2016. koja se odnosi na povrat od Sophie Montel iznosa od 77 276,42 eura neosnovano isplaćenog na temelju parlamentarne pomoći, kao i pripadajuća obavijest o dugovanju od 4. srpnja 2016. poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na iznose isplaćene u razdoblju između veljače i travnja 2015.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. S. Montel, Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret protiv EUIPO-a –Nadal Esteban (STYLO & KOTON)**(Predmet T-687/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije STYLO & KOTON — Apsolutni razlog za odbijanje — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredba (EU) 2017/1001) — Nepostojanje zle vjere”)**

(2018/C 022/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turska) (zastupnici: J. Güell Serra i E. Stoyanov Edissonov, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Joaquín Nadal Esteban (Alcobendas, Španjolska) (zastupnik: J. Donoso Romero, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. lipnja 2016. (predmet R 1779/2015-2) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društva Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret J. Nadala Estebana.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Hanso Holding protiv EUIPO-a (REAL)

(Predmet T-798/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije REAL — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2018/C 022/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hanso Holding AS (Tromsø, Norveška) (zastupnik: M. Wirtz, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. rujna 2016. (predmet R 2405/2015-2) koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka REAL kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Hanso Holding AS se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 6, 9. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Toontrack Music protiv EUIPO-a (SUPERIOR DRUMMER)

(Predmet T-895/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije SUPERIOR DRUMMER — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/ 2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2018/C 022/53)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Toontrack Music AB (Umeå, Švedska) (zastupnik: L.-E. Ström, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. listopada 2016. (predmet R 2438/2015-5) koja se odnosi na registraciju verbalnog znaka SUPERIOR DRUMMER kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Toontrack Music AB se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 46, 13. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2017. – Laboratorios Ern protiv EUIPO-a – Sharma (NRIM Life Sciences)

(Predmet T-909/16.) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NRIM Life Sciences — Raniji nacionalni verbalni žig RYM — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/2001)“)

(2018/C 022/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: S. Correa Rodríguez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Anil K. Sharma (Hillingdon, Ujedinjena Kraljevina)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2016. (predmet R 2376/2015-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Laboratorios Ern i A.K. Sharme.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Laboratorios Ern, SA, se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 53, 20. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2017. – Mackevision Medien Design protiv EUIPO-a (TO CREATE REALITY)

(Predmet T-50/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije TO CREATE REALITY — Žig koji se sastoji od reklamnog slogana — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2018/C 022/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: E. Stolz, U. Stelzenmüller i J. Weiser, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Graul i S. Hanne, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. prosinca 2016. (predmet R 995/2016–5) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka TO CREATE REALITY kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2017. – Digital Rights Ireland protiv Komisije

(Predmet T-670/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Područje slobode, pravde i sigurnosti — Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka — Prijenos osobnih podataka u Sjedinjene Američke Države — Neprofitno društvo irskog prava — Nepostojanje zaštite osobnih podataka za pravne osobe — Voditelj obrade — Tužba u ime članova i podupiratelja — Tužba u javnom interesu — Nedopuštenost“)

(2018/C 022/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Digital Rights Ireland Ltd (Bennettsbridge, Irska) (zastupnik: E. McGarr, solicitor)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. Kranenborg i D. Nardi, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2016/1250 od 12. srpnja 2016., o primjerenosti zaštite u okviru europsko-američkog sustava zaštite privatnosti u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 207, str. 1.).

Izreka

1. Tužba je nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju Češke Republike, Savezne Republike Njemačke, Irske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, Sjedinjenih Američkih Država, Kraljevine Nizozemske, Francuske Republike, Business Software Alliancea (BSA), Microsoft Corporationa, Quadrature du Net, French Data Networka, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs i Union fédérale des consommateurs – Que choisir.
3. Društvu Digital Rights Ireland Ltd nalaže se snošenje troškova, osim onih vezanih uz zahtjeve za intervenciju.
4. Češka Republika, Savezna Republika Njemačka, Irska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Sjedinjene Američke Države, Kraljevina Nizozemska, Francuska Republika, BSA, Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs i UFC – Que choisir snosit će vlastite troškove vezane uz zahtjeve za intervenciju.

(¹) SL C 410, 7. 11. 2016.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 23. studenoga 2017. – Nexans France i Nexans protiv Komisije (Predmet T-423/17 R)

(„Privremena pravna zaštita — Tržišno natjecanje — Električni kabeli — Odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje s određenim informacijama iz odluke kojom je utvrđena povreda članka 101. UFEU-a — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”)

(2018/C 022/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Nexans France (Courbevoie, Francuska) i Nexans (Courbevoie) (zastupnici: G. Forwood, A. Rogers, A. Oh te M. Powell, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. van Vliet, G. Meessen i I. Zaloguin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi, s jedne strane, suspenzije primjene Odluke Komisije C(2017) 3051 final od 2. svibnja 2017. o zahtjevu za povjerljivo postupanje (predmet COMP/AT.39610 – električni kabeli), u dijelu te kojem se taj zahtjev odbija u pogledu elemenata koji proizlaze iz zapljene provedene kod tužitelja i drugog gospodarskog subjekta i, s druge strane, radi nalaganja Komisiji da ne objavi verziju svoje odluke C(2014) 2139 final od 2. travnja 2014. (predmet COMP/AT.39610 – električni kabeli) koja sadržava te elemente.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.

2. Ukida se rješenje od 12. srpnja 2017. Nexans France i Nexans/Komisija (T-423/17 R).
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 7. kolovoza 2017. – Ruiz Jayo i drugi protiv SRB-a

(Predmet T-526/17)

(2018/C 022/58)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: María Concepción Ruiz Jayo (Madrid, Španjolska) i drugih 3499 tužitelja (zastupnici: S. Rodríguez Bajón, F. Cremades García i M. Ruiz Núñez, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- u skladu s člankom 277. UFEU-a, utvrdi neprimjenjivost Uredbe (EU) br. 806/2014 ili, podredno, članka 21., članka 22. stavka 2. točke (a) i članka 24., kao i članaka 18. i 23. navedene Uredbe (EU) br. 806/2014;
- poništi SRB-ovu pobijanu odluku;
- naloži SRB-u da tužiteljima nadoknadi štetu koja im je prouzročena primjenom pravila protivnih pravu Unije;
- podredno, naloži SRB-u da tužiteljima plati dioničarsku odnosno vjerovničku naknadu, uzimajući pritom da je vrednovanje društva Banco Popular koje su ponudili tužitelji konačna vrijednost propisana Uredbom 806/2014, te da utvrdi bi li dioničari i vjerovnici imali bolji tretman da je tijelo u sanaciji bilo pokrenulo redovan stečajni postupak;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba je podnesena protiv odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB/EES/2017/08) od 7. lipnja 2017. kojom se odobrava sanacija društva Banco Popular Español, S.A.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima istaknutima u predmetima T-478/17, Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jedinstveni sanacijski odbor, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/Jedinstveni sanacijski odbor, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-483/17, García Suárez i drugi/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-484/17, Fidesban i drugi/Jedinstveni sanacijski odbor, T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, i T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 5. listopada 2017. – García Gómez i drugi protiv SRB-a

(Predmet T-693/17)

(2018/C 022/59)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Abel García Gómez (Torrevieja, Španjolska) i drugih 2 199 tužitelja (zastupnici: J. Cremades García, S. Rodríguez Bajón i M. F. Ruiz Núñez, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- u skladu s člankom 277. UFEU-a, utvrdi neprimjenjivost Uredbe (EU) br. 806/2014 ili, podredno, članka 21., članka 22. stavka 2. točke (a) i članka 24., kao i članaka 18. i 23. navedene Uredbe (EU) br. 806/2014;
- poništi SRB-ovu pobijanu odluku;
- naloži SRB-u da tužiteljima nadoknadi štetu koja im je prouzročena primjenom pravila protivnih pravu Unije;
- podredno, naloži SRB-u da tužiteljima plati dioničarsku odnosno vjerovničku naknadu, uzimajući pritom da je vrednovanje društva Banco Popular koje su ponudili tužitelji konačna vrijednost propisana Uredbom 806/2014, te da utvrdi bi li dioničari i vjerovnici imali bolji tretman da je tijelo u sanaciji bilo pokrenulo redovan stečajni postupak;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba je podnesena protiv odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB/EES/2017/08) od 7. lipnja 2017. kojom se odobrava sanacija društva Banco Popular Español, S.A.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima istaknutima u predmetima T-478/17, Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jedinstveni sanacijski odbor, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/Jedinstveni sanacijski odbor, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-483/17, García Suárez i drugi/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-484/17, Fidesban i drugi/Jedinstveni sanacijski odbor, T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, i T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 23. listopada 2017. – DuPont de Nemours i drugi protiv Komisije

(Predmet T-719/17)

(2018/C 022/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: DuPont de Nemours (Njemačka) GmbH (Neu-Isenburg, Njemačka) i 12 drugih tužitelja (zastupnici: D. Waelbroeck, I. Antypas i A. Accarain, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Uredbu Komisije (EU) 2017/1496 od 23. kolovoza 2017. o neproduljenju odobrenja aktivne tvari flupirsulfuron-metil (FPS) i o povlačenju odobrenja za stavljanje u promet sredstava za zaštitu bilja koja sadržavaju tu tvar⁽¹⁾;
- tužitelju naloži plaćanje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda Uredbe o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja (1107/2009) ⁽²⁾, Uredbe o produljenju (1141/2010) ⁽³⁾, Uredbe o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa (1272/2008) ⁽⁴⁾ i Direktive o pokusima na životinjama (2010/63) ⁽⁵⁾:
 - tužitelji tvrde da je prilikom donošenja osporene uredbe povrijeđena Uredba o produljenju (1141/2010) i Smjernice o produljenju (SANCO/10387/2010 rev. 8), s obzirom na to da je EFSA ponovno procijenila profil opasnosti FPS-a, bez obzira na to što se stanje znanstvenih spoznaja i primjenjiv pravni okvir nisu izmijenili;
 - tužitelji tvrde da je prilikom donošenja osporene uredbe povrijeđena Uredba o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa (1272/2008) i Komisijine smjernice o podzemnim vodama i metabolitima (SANCO/221/2000 rev.10), s obzirom na to da se EFSA oslonila na vlastiti prijedlog klasifikacije opasnosti FPS-a kako bi pretpostavila da su tri metabolita u podzemnim vodama toksična;
 - tužitelji tvrde da su prilikom donošenja osporene uredbe povrijeđena pravila Unije o pokusima na životinjama sadržana u Uredbi o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja (1107/2009) i Direktivi o pokusima na životinjama (2010/63), s obzirom na to da je EFSA utvrdila da nedostaju podaci za dodatne studije genotoksičnosti, a da pritom nije pravilno razmotrila sve relevantne dokaze, i bez obzira na to što potreba da se provedu bilo kakvi dodatni pokusi nije dokazana.
2. Drugi tužbeni razlog: oslanjanje na nove i nepotvrđene smjernice što predstavlja povredu načela pravne sigurnosti, prava obrane i različitih odredaba prava Unije:
 - Tužitelji tvrde da je prilikom donošenja osporene uredbe povrijeđeno načelo pravne sigurnosti, prava obrane podnositelja zahtjeva za produljenje i različite odredbe prava Unije, s obzirom na to da je EFSA provela procjenu genotoksičnosti za dva metabolita FPS-a na temelju novog i nepotvrđenog znanstvenog mišljenja koje se trenutačno preispituje, koji je EFSA-u naveo na to da utvrdi postojanje umjetnog nedostatka podataka u spisu koji se odnosi na produljenje, na koju procjenu se oni nakon toga nisu mogli očitovati.
3. Treći tužbeni razlog: neprovođenje potpune procjene rizika što predstavlja povredu prava obrane i različitih odredaba prava Unije:
 - Tužitelji tvrde da su prilikom donošenja osporene uredbe povrijeđena prava obrane podnositelja zahtjeva za produljenje i različite odredbe prava Unije jer se Komisija oslonila isključivo na zaključke do kojih je EFSA došla kako bi donijela odluku o zabrani FPS-a, a da u obzir nije uzela sve raspoložive znanstvene informacije koje dokazuju da je FPS siguran, i osobito dodatne studije, koje je spontano proveo podnositelj zahtjeva za produljenje kako bi riješio problem nedostatka podataka i probleme koje je EFSA utvrdila, kao i procjenu države članice izvjestiteljice te komentare drugih država članica iznesene tijekom ispitivanja zahtjeva za produljenje.
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti:
 - Tužitelji tvrde da je osporena uredba očito neproporcionalna općem sigurnosnom profilu FPS-a i da je Komisija navodne probleme koji se tiču osporene uredbe mogla riješiti uz pomoć manje ograničavajućih mjera koje ne sadržavaju zabranu korištenja FPS-a, npr. korištenjem postupka podnošenja potvrđujućih podataka predviđenog člankom 6. točkom (f) Uredbe o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja (1107/2009) ili mjerama smanjenja rizika o kojima su države članice Europske unije donijele odluku na nacionalnoj razini.
5. Peti tužbeni razlog: Povreda načela nediskriminacije:
 - Tužitelji tvrde da je Komisija povrijedila načelo nediskriminacije jer su se navodni problemi koji se tiču osporene uredbe u skladu s prijašnjom Komisijinom praksom odlučivanja redovito rješavali manje ograničavajućim mjerama. Međutim, Komisija se do sada nikada nije oslonila na takve probleme kako bi opravdala potpunu zabranu uporabe te tvari.

6. Šesti tužbeni razlog: povreda načela dobre uprave i DuPont-ovih legitimnih očekivanja:

- Tužitelji tvrde da Komisija nije pravilno provela postupak ispitivanja FPS-a, zbog čega je DuPont morao uložiti značajne resurse u pripremu znanstvenih spisa za koje se u konačnici uspostavilo da su potpuno beskorisni jer je Komisija u pogledu određenih problema neočekivano promijenila svoje stajalište. Usto, tužitelji tvrde da osporena uredba dovodi u pitanje ostvarenje ciljeva politike tržišnog natjecanja na kojima se temelji prestanak uporabe FPS-a, koji je sama Komisija naložila Dow/DuPont-u kako bi spriječila stvaranje vladajućeg položaja na tržištu herbicida za žitarice EGP-a. Komisija je tim pogrešnim provođenjem postupka ispitivanja FPS-a povrijedila svoju dužnost pažnje, načela dobre uprave i DuPont-ovih legitimnih očekivanja.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1496 od 23. kolovoza 2017. o neproduženju odobrenja aktivne tvari DPX KE 459 (flupirsulfuron-metil) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2017., L 218, str. 7.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

⁽³⁾ Uredba Komisije (EU) br. 1141/2010 od 7. prosinca 2010. o utvrđivanju postupka za produljenje uvrštenja druge grupe aktivnih tvari u Prilog I. Direktivi Vijeća 91/414/EEZ i utvrđivanju popisa tih tvari (SL 2010., L 322, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 66., str. 108.)

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3.)

⁽⁵⁾ Direktiva 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL 2010., L 276, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 28., str. 82.)

Tužba podnesena 26. listopada 2017. – PP i dr. protiv ESVD-a

(Predmet T-727/17)

(2018/C 022/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: PP, PQ i UQ (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi i presudi,
 - obračunske liste tužiteljâ od 3. veljače, 6. veljače i 20. ožujka 2017. koje im je elektroničkom poštom prosljedila služba za ljudske resurse ESVD-a kao i, po potrebi, obračune plaća putem kojih je dodijeljeno plaćanje naknade za obrazovanje za njihovu djecu;
 - i napokon, po potrebi, odluku Tijela za imenovanje u obliku elektroničke pošte od 15. prosinca 2016. kojom su obaviješteni:
 - da je zahtjev za naknadu troškova školovanja kojima se prekoračuje ograničenje za naknadu za obrazovanje tipa B za školsku godinu 2016/2017 prihvaćen,
 - da svaki iznos kojim se prekoračuje ograničenje ni u kojem slučaju ne može premašiti 9 704,16 eura;
- da se tuženiku nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti u mjeri u kojoj se, odlukom koju je donio tuženik, o ograničenju iznosa naknade troškova školovanja iznad ograničenja određenog Pravilnikom, koju se pobija u ovom slučaju, kao i bilješkom od 15. travnja 2016. na kojoj se temelji te Smjernicama, krši Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije i njegov Prilog X.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti pojedinačne odluke zbog sljedećih prigovora:
 - povrede načela predostrožnosti, legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti i povrede načela dobre uprave, kao i njihovih stečenih prava;
 - povrede prava na obitelj i prava na obrazovanje;
 - povrede načela jednakog postupanja i nediskriminacije;
 - nepostojanja odvagivanja interesa i poštovanja načela proporcionalnosti usvojene mjere.

Tužba podnesena 24. listopada 2017. – Marinvest i Porting protiv Komisije**(Predmet T-728/17)**

(2018/C 022/62)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Marinvest d.o.o. (Izola-Isola, Slovenija) i Porting d.o.o. (Izola-Isola) (zastupnici: G. Cecovini Amigoni i L. Daniele, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Europske komisije od 27. srpnja 2017., C (2017) 5049 *final* (State Aid SA.45220 (2016/FC) – Slovenia – Alleged aid in favor of Komunala Izola d.o.o.), dostavljenu društvima Marinvest i Porting 16. kolovoza 2017.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba usmjerena protiv odluke Europske komisije od 27. srpnja 2017., C (2017) 5049 *final* (Državna potpora SA.45220 (2016/FC) – Slovenija – Navodna potpora u korist društva Komunala Izola d.o.o.), dostavljene društvima Marinvest i Porting 16. kolovoza 2017.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na kontradiktorni postupak koja proizlazi iz činjenice da su se u pobijanoj odluci koristili potpuno novi elementi, koje Komisija nije navela u dopisu kojim se poziva na podnošenje primjedbi, na povredi temeljnog prava na dobru upravu iz članka 41. Povelje, na povredi općeg načela kontradiktornog postupka i na povredi članka 24. stavka 2. Uredbe 2015/1589
 - Odstupajući od originalnog teksta članka 20. stavka 2. Uredbe 659/1999, člankom 24. stavkom 2. Uredbe 2015/1589 priznaje se zainteresiranim strankama (podnositeljima pritužbe) pravo na podnošenje primjedbi, već u fazi prethodnog istražnog postupka. Članak 24. stavak 2. predstavlja konkretnu primjenu temeljnog prava na dobru upravu iz članka 41. Povelje i općeg načela kontradiktornog postupka.

- U predmetnom slučaju, prava društava Marininvest i Porting zajamčena člankom 24. stavkom 2. grubo su prekršena. Točno je da je Komisija pozvala podnositelje pritužbe da dostave svoje primjedbe, i to dopisom od 14. veljače 2017. i da su društva Marininvest i Porting iznijela svoja stajališta o prethodnoj ocjeni sadržanoj u tom dopisu. Međutim, Komisija je nakon toga temeljila pobijanu konačnu odluku na elementima koje u dopisu od 14. veljače 2017. nisu bili uopće spomenuti i glede kojih se podnositelji pritužbe nisu mogli očitovati.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na kontradiktorni postupak koja proizlazi iz odbijanja pristupu spisu i da ih se sasluša prije donošenja konačne odluke, na povredi temeljnog prava na dobru upravu iz članka 41. Povelje, na povredi općeg načela kontradiktornog postupka, na povredi članka 24. stavka 2. Uredbe 2015/1589 i na nepotpunom obrazloženju u konkretnom slučaju
- Podnositelji pritužbe su zatražili pristup dokumentaciji koju su Komisiji dostavila slovenska tijela kao i da se dogovori sastanak sa Komisijinim službama kako bi dobili sva potrebna pojašnjenja, posebno u odnosu na učinak prijavljenih mjera na tržišno natjecanje i na trgovinu među državama članicama. Komisija je donijela pobijanu odluku a da pritom nije prethodno dostavila zatražene dokumente niti je održan sastanak s podnositeljima pritužbe. Time je povrijedila članak 24. stavak 2. Uredbe 2015/1589, protumačen u skladu s člankom 41. Povelje i općim načelom kontradiktornog postupka.
 - Pravo podnositelja pritužbe na podnošenje primjedbi na Komisijinu prethodnu ocjenu u smislu članka 24. stavka 2. nužno pretpostavlja pravo pristupu spisu i pravo tražiti susret s Komisijom. Ti elementi zapravo predstavljaju međusobno usko povezane dijelove istog temeljnog prava. U predmetnom slučaju, nepoštovanje tih prava nije bilo obrazloženo.
3. Treći tužbeni zahtjev, koji se temelji na pogrešnom tumačenju pojma državne potpore u odnosu na uvjet negativnog utjecaja na prekograničnu trgovinu, na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a, na povredi Obavijesti Komisije o pojmu državne potpore, na povredi općeg načela legitimnih očekivanja i na nepotpunom obrazloženju u konkretnom slučaju
- U skladu s sudskom praksom Suda Europske unije i u skladu s Obavijesti Komisije o državnim potporama, relativno mala veličina poduzetnika korisnika potpore ne isključuje *a priori* mogućnost da trgovina među državama članicama bude pogođena. Javna subvencija poduzetniku koji pruža usluge samo na lokalnoj ili regionalnoj razini, ali ne i izvan matične države, svejedno može utjecati na trgovinu među državama članicama ako takve usluge mogu pružati poduzetnici iz drugih država članica (također na temelju prava poslovnog nastana) i ta mogućnost nije samo hipotetska.
 - Komisija je u potpunosti zanemarila da su društva Marininvest i Porting u stopostotnom vlasništvu društva sa sjedištem u Italiji, društva Altan Prefabbricati. Potonje je izvršilo značajna ulaganja u izgradnju Marine u Izoli, kojom sada upravlja, u skladu s pravom poslovnog nastana u smislu članka 49. UFEU-a, preko svojih društava kćeri.
4. Četvrti tužbeni zahtjev, koji se temelji na pogrešnom tumačenju pojma državne potpore u odnosu na uvjet narušavanja tržišnog natjecanja i na prekograničnu trgovinu, na pogrešnom utvrđenju i iskrivljavanju činjenica i na nepotpunom obrazloženju u konkretnom slučaju
- U pobijanoj odluci Komisija je isključila postojanje narušavanja trgovine među državama članicama, time što se sadržajno usredotočila na to da usluge koje nudi Marina Komunale Izola nisu podesne za privlačenje potencijalnih korisnika usluga koje nude tužitelji.
 - Komisija je pogrešno utvrdila činjenice. Pored turističke luke društva Marininvest i Porting nalazi se drugi objekt kojim upravlja poduzetnik korisnik potpora (Komunala Izola) koji pruža slične usluge, s ponudom koja može doseći 505 vezova za plovila, i koji se reklamira i na talijanskom jeziku preko internetske stranice svim potencijalno zainteresiranim osobama.

Tužba podnesena 30. listopada 2017. – Escribà Serra i drugi protiv SRB-a**(Predmet T-731/17)**

(2018/C 022/63)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Juan Escribà Serra (Girona, Španjolska) i drugih 8 tužitelja (zastupnici: R. Vallina Hoset i A. Lois Perreau de Pinninck, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi izvanugovornu odgovornost Jedinstvenog sanacijskog odbora i naloži mu naknadu štete nastale tužiteljima zbog njegovih postupanja i propusta kojima je uzrokovan potpuni gubitak ulaganja u podredne obveznice društva Banco Popular Español, S.A.;
- naloži Odboru da tužiteljima plati 1 726 504 eura na ime iznosa naknade pretrpljene štete (u daljnjem tekstu: potraživani iznos), koja je razdijeljena na sljedeći način:
 - Ramón Romaguera Amat: 1 071 602,94 eura;
 - Cerámica Puigdemont: 260 437,16 eura;
 - Maria Dolors Guell Parnau: 52 524,35 eura;
 - Enrique Escribà Nadal: 70 838,57 eura;
 - Joan Escribà Serra i Maria Dolors Nadal Casaponsa: 151 796,93 eura;
 - Laia Escribà Nadal i Maria Dolors Nadal Casaponsa: 25 299,49 eura;
 - José Sabater Comas i Mª Inmaculada Urgellés Bosch: 94 004,56 eura;
- uveća potraživani iznos za kompenzacijske kamate, od 7. lipnja 2017. do donošenja presude kojom se rješava ovaj postupak;
- uveća potraživani iznos za odgovarajuće zatezne kamate, od donošenja ove presude do potpunog plaćanja potraživanog iznosa, po kamatnoj stopi ESB-a za glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda;
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima istaknutima u predmetu T-659/17, Vallina Fonseca/Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 3. studenoga 2017. – ViaSat protiv Komisije**(Predmet T-734/17)**

(2018/C 022/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà, i S. Semey, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu prešutnu negativnu odluku od 24. kolovoza 2017., koja se temelji na članku 8. stavku 3. Uredbe br. 1049/2001, a koja je posljedica toga da Europska komisija nije u propisanom roku odgovorila na tužiteljev ponovni zahtjev za pristup dokumentima od 10. srpnja 2017., u vezi sa zahtjevom za pristup dokumentima koji je zaprimljen 2. svibnja 2017. pod brojem 2017/2592, u dijelu u kojem se odnosi na informacije koje su pružene ili izmijenjene u kontekstu poziva na podnošenje prijava za paneuropske sustave za pružanje pokretnih satelitskih usluga;
- Komisiji naloži snošenje troškova, uključujući troškova bilo kojeg intervenijenta.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

- Prvi tužbeni razlog, temelji se na tome da je Komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja koju je dužna ispuniti na temelju članka 296. stavka 2. UFEU-a.
- Drugi tužbeni razlog, temelji se na tome da Komisija nije konkretno i pojedinačno ispitala zatražene dokumente.

Tužba podnesena 3. studenoga 2017. – STIF-IDF protiv Komisije

(Predmet T-738/17)

(2018/C 022/65)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Syndicat Transport Île-de-France (STIF-IDF) (Pariz, Francuska) (zastupnici: B. Le Bret i C. Rydzynski, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem u svojem članku 3. „doprinos C2 koje je STIF dodijelio u okviru ugovora CT2” kvalificira kao „program potpora koji se nezakonito provodio”, ali koji je spojiv s unutarnjim tržištem;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a kojom je zahvaćena pobijana odluka u ovom predmetu, odnosno Odluka Komisije (EU) 2017/1470 od 2. veljače 2017. o programima potpore SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) koje je Francuska provodila za poduzeća javnog autobusnog prijevoza u regiji Île-de-France (SL 2017., L 209, str. 24.). Takvu je povredu Komisija počinila u dijelu u kojem je doprinos C2 od CT2 kvalificirala kao državnu potporu, time što je smatrala da je mjerom dodijeljena gospodarska prednost njezinim korisnicima.

Tužitelj usto navodi da je Komisija u svojoj analizi počinila nekoliko pogrešaka koje se tiču prava i pogrešaka u ocjeni kad je zaključila da četvrti kriterij sudske prakse Almark nije ispunjen u ovom slučaju.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku obrazloženja pobijane odluke, koje se odnosi na nepoštovanje četvrtog kriterija iz sudske prakse Altmark i na postojanje gospodarske prednosti.

Tužba podnesena 15. studenoga 2017. – TrekStor protiv EUIPO-a – Beats Electronics (i.Beat)

(Predmet T-748/17)

(2018/C 022/66)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (zastupnici: O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „i.Beat” – prijava za registraciju br. 5 009 139

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. rujna 2017. u spojenim predmetima R 2175/2016-4 i R2213/2016-3.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odbija tužiteljeva žalba protiv odluke tuženikovog odjela za poništaje od 29. rujna 2016. i time potvrđuje zahtjev za opoziv koji je podnio podnositelj zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim i opozivaju tužiteljeva prava u odnosu na žig Europske unije br. 005009139
- odbije zahtjev za opoziv koji je podnio podnositelj zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim;
- naloži podnositelju zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim i EUIPO-u snošenje troškova postupka uključujući troškove koji su tužitelju nužno nastali pred žalbenim vijećem Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

Tužbeni razlozi

- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 2017/1001;
- povreda članka 18. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 14 studenoga 2017. – TrekStor protiv EUIPO-a – Beats Electronics (i.Beat jess)

(Predmet T-749/17)

(2018/C 022/67)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (zastupnici: O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „i.Beat jess” – žig Europske unije br. 4 728 895

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. rujna 2017. u predmetu R 2234/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se prihvaća zahtjev za opoziv koji je podnio podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavim i opozivaju tužiteljeva prava u odnosu na žig Europske unije br. 4 728 895;
- odbije zahtjev za opoziv kojeg je podnio podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavim;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka uključujući troškove koji su tužitelju nužno nastali pred žalbenim vijećem Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

Tužbeni razlozi

- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 2017/1001;
- povreda članka 18. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 10. studenoga 2017. – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych protiv Komisije

(Predmet T-750/17)

(2018/C 022/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Varšava, Poljska) (zastupnik: P. Hoffman, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 29. kolovoza 2017. o odbijanju pristupa komentarima Europske komisije i detaljnom mišljenju Republike Malte, koje je izneseno u okviru postupka prijave 2016/398/PL u vezi s izmjenom poljskog zakona o igrama na sreću;
- Komisiji naloži snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na iskripljavanju činjenica i povredi članka 296. UFEU-a

— Tužitelj tvrdi da se odluka temelji na određenom broju činjenično pogrešnih izjava, uključujući i tvrdnju da je prijavljena mjera bila odgovor na Komisijinu opomenu i da je njezina svrha bila pokazati koje je to korake Poljska poduzela kako bi ispravila povredu obveze na koju se odnosila ta opomena, to jest određene uvjete za dobivanje licencija za pružanje usluga igara na sreću u Poljskoj, iako je u biti navedene uvjete Poljska uklonila prije više od dvije godine i iako prijavljena mjera nije imala nikakve veze s Komisijinom opomenom.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi uvodnih izjava 3., 7. i 9., članka 5. stavka 4. Direktive 2015/1535⁽¹⁾ i članka 4. stavka 2. trećeg podstavka Uredbe 1049/2001⁽²⁾

— Tužitelj, s obzirom na presudu Suda u predmetu C-331/15 P, Francuska/Schlyter,⁽³⁾ tvrdi da je Komisija, time što je primijenila opću pretpostavku i time što nije dokazala da bi otkrivanje zatraženih dokumenata konkretno i stvarno ugrozilo postupak zbog povrede obveze, povrijedila načelo transparentnosti svojstveno Direktivi 2015/1535.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. trećeg podstavka Uredbe 1049/2001 i članka 296. UFEU-a

— Tužitelj tvrdi da Komisija, zbog trajanja postupka zbog povrede obveze i svojeg navodnog propusta da u razumnom roku provede bilo kakve stvarne radnje u njegovu okviru, svoje odbijanje ne može temeljiti na potrebi zaštite svrhe tog postupka.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. trećeg podstavka Uredbe 1049/2001 i članka 296. UFEU-a te na iskripljavanju činjenica

— Tužitelj tvrdi da zatraženi dokumenti nisu pokriveni nikakvom općom pretpostavkom. Komisijina tvrdnja da postoji „neraskidiva veza” između postupka prijave i postupka zbog povrede obveze je činjenično pogrešna i previše nejasna. U svakom slučaju Komisija ne može dokazati da su dokumenti pokriveni općom pretpostavkom, jer to ovisi isključivo o tome jesu li oni dio spisa koji se odnosi na povredu obveze. Točan kriterij koji pokazuje je li dokument dio tog spisa je taj je li ga Komisija posjedovala u okviru planiranog postupka zbog povrede obveze ili onog u tijeku, to jest je li ga podnijela, primila, naručila itd., u okviru navedenog postupka ili u svrhu njegova pokretanja. Tužitelj tvrdi da tom kriteriju u ovom slučaju nije udovoljeno.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001 i članka 296. UFEU-a

— Sama činjenica da Komisija namjerava uzeti u obzir detaljno mišljenje Malte i iskoristiti ga u svojem dijalogu s Poljskom u okviru postupka zbog povrede obveze koji je u tijeku ne može opravdati odbijanje njegova otkrivanja.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001

— Tužitelj tvrdi da, s obzirom na trajanje postupka zbog povrede obveze i s obzirom na sadržaj, narav i kontekst zatraženih dokumenata, njihovo otkrivanje nikako ne može ugroziti zaštitu tog postupka, čime je oborena opća pretpostavka neotkrivanja.

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001 i članka 296. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija u svakom slučaju trebala djelomično otkriti zatražene dokumente, to jest nakon otklanjanja navoda u vezi s pitanjima koja se tiču pružanja usluga internetskih igara na sreću koje su predmet postupka zbog povrede obveze.

8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001 i članka 296. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da postoji prevladavajući javni interes koji se sastoji u tome da se dozna za Komisijinu reakciju na prijavljenu mjeru kojom se povrjeđuju temeljne slobode i prava Unije. Tvrdi da Komisija nije objasnila zašto smatra da je taj interes manje važan od interesa neotkrivanja.

- (¹) Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (Tekst značajan za EGP) (SL 2015., L 241, str. 1.).
- (²) Uredba (EZ) 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.).
- (³) Presuda od 7. rujna 2017., Francuska/Schlyter (C-331/15 P, EU: C:2017:639).

Tužba podnesena 13. studenoga 2017. – CMS Hasche Sigle protiv EUIPO-a (WORLD LAW GROUP)

(Predmet T-756/17)

(2018/C 022/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CMS Hasche Sigle Partnerschaft von Rechtsanwälten und Steuerberatern mbH (Berlin, Njemačka) (zastupnik: P.-C. Thielen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „WORLD LAW GROUP” – prijava za registraciju br. 14 667 844

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. kolovoza 2017. u predmetu R 239/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- izmijeni pobijanu odluku s obzirom na prijavu žiga br. 14 667 844 u dijelu u kojem se prijava žiga odbija;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (c) i (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 17. studenoga 2017. – Perfect Bar protiv EUIPO-a (PERFECT BAR)

(Predmet T-758/17)

(2018/C 022/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: F. Miazetto, J. Gracia Albero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „PERFECT BAR” – prijava za registraciju br. 15 374 085

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. rujna 2017. u predmetu R 2439/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i dopusti registraciju žiga za koji je podnesena prijava, odnosno prijavu žiga Europske unije br. 015374085 „PERFECT BAR”;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova koji su nastali iz postupka pred Općim sudom i pred EUIPO-m.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 17. studenoga 2017. – Perfect Bar protiv EUIPO-a (PERFECT Bar)

(Predmet T-759/17)

(2018/C 022/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: F. Miazzetto, J. Gracia Albero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „PERFECT Bar” – prijava za registraciju br. 15 376 064

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. rujna 2017. u predmetu R 2440/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i dopusti registraciju žiga za koji je podnesena prijava, odnosno prijavu žiga Europske unije br. 015376064 „PERFECT BAR”
- naloži EUIPO-u snošenje troškova nastalih iz postupka pred Općim sudom i pred EUIPO-m.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 20. studenoga 2017. – Meesenburg Großhandel protiv EUIPO-a (Triotherm+)**(Predmet T-760/17)**

(2018/C 022/72)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Njemačka) (zastupnik: D. Freiherr von Oldershausen, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „Triotherm+” – prijava za registraciju br. 15 186 471*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. rujna 2017. u predmetu R 1786/2016-1**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 21. studenoga 2017. – Grammer protiv EUIPO-a (Prikaz geometrijskog tijela)**(Predmet T-762/17)**

(2018/C 022/73)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Grammer AG (Amberg, Njemačka) (zastupnici: J. Bühling i D. Graetsch, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije (prikaz geometrijskog tijela) – prijava za registraciju br. 15 389 621*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. rujna 2017. u predmetu R 2250/2016-4**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 21. studenoga 2017. – Septona protiv EUIPO-a – Intersnack Group (welly)**(Predmet T-763/17)**

(2018/C 022/74)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Septona AVEE (Oinofyta, Grčka) (zastupnik: V. Wellens, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „welly” – prijava za registraciju br. 13 085 519

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. srpnja 2017. u predmetu R 1525/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 23. studenoga 2017. – Kiku protiv CPVO-a – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)**(Predmet T-765/17)**

(2018/C 022/75)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Kiku GmbH (Girland, Italija) (zastupnici: G. Würtenberger i R. Kunze, odvjetnici)

Tuženik: Ured Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresden, Njemačka)

Podaci o postupku pred CPVO-om

Nositelj spornog oplemenjivačkog prava na biljnu sortu: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetno sporno oplemenjivačko pravo na biljnu sortu: oplemenjivačko pravo na sortu jabuka „PINOVA” – certifikat br. EU 1298

Postupak pred CPVO-om: postupak proglašavanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice ništavim

Pobijana odluka: odluka žalbenog vijeća CPVO-a od 16. kolovoza 2017. u predmetu A005/2016

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži CPVO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 20. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 10. i člankom 116. stavkom 1. Uredbe br. 2100/94

Tužba podnesena 23. studenoga 2017. – Eglo Leuchten protiv EUIPO-a – Di-Ka (dizajn svjetiljke)

(Predmet T-766/17)

(2018/C 022/76)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Austrija) (zastupnik: H. Lauf, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Europske unije br.2435768-0033

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2017. u predmetu R 738/2016-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 6. stavka 1. točke (b) i članka 6. stavka 2. Uredbe br. 6/2002.
-

Tužba podnesena 23. studenoga 2017. – Eglo Leuchten protiv EUIPO-a – Briloner Leuchten (Zidna svjetiljka)

(Predmet T-767/17)

(2018/C 022/77)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Austrija) (zastupnik: H. Lauf, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Europske unije br. 2435768-0036

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2017. u predmetu R 746/2016-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 6. stavka 1. točke (b) i članka 6. stavka 2. Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 20. studenoga 2017. – roelliroelli confectionery schweiz protiv EUIPO-a – Tanner (ALPRAUSCH)

(Predmet T-769/17)

(2018/C 022/78)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: roelliroelli confectionery schweiz GmbH (St. Gallen, Švicarska) (zastupnici: S. Overhage i R. Böhm, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: André Tanner (Schindellegi, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija „ALPRAUSCH” br. 1 218 671

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. kolovoza 2017. u predmetu R 1596/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 27. studenoga 2017. – Café del Mar i drugi protiv EUIPO-a – Guiral Broto (Café del Mar)

(Predmet T-772/17)

(2018/C 022/79)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Španjolska), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) i Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (zastupnici: F. Miazetto i J. L. Gracia Alberó, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „Café del Mar” – žig Europske unije br. 2 090 520

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. rujna 2017. u predmetu R 1540/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- proglasi ništavim figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „Café del Mar” br. 2 090 520;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka, a nositelju žiga čije se poništenje traži snošenje troškova postupaka pred odjelom za prigovore i žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 52. stavka 1. točke (b) i članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001.
-

Tužba podnesena 27. studenoga 2017. – Café del Mar i drugi protiv EUIPO-a – Guiral Broto (Café del Mar)

(Predmet T-773/17)

(2018/C 022/80)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Španjolska), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) i Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (zastupnici: F. Miazetto i J. L. Gracia Albero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „Café del Mar” – žig Europske unije br. 1 054 303

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 04/09/2017 u predmetu R 1542/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- proglasi ništavim figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „Café del Mar” br. 1 054 303;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka, a nositelju žiga čije se poništenje traži snošenje troškova postupaka pred odjelom za prigovore i žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 52. stavka 1. točke (b) i članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 29. studenoga 2017. – Café del Mar i drugi protiv EUIPO-a – Guiral Broto (C del M)

(Predmet T-774/17)

(2018/C 022/81)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelji: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Španjolska), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) i Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (zastupnici: F. Miazetto i J. L. Gracia Albero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „C del M” – žig Europske unije br. 5 889 126

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 04/09/2017 u predmetu R 1618/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pobijanu odluku;
- proglasi ništavost figurativnog žiga Europske unije s verbalnim elementom „C del M” br. 5 889 126;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka, a nositelju žiga čije se poništenje traži snošenje troškova postupaka pred odjelom za prigovore i žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 23. studenoga 2017. – Pan protiv EUIPO-a – Entertainment One UK (TOBBIA)

(Predmet T-777/17)

(2018/C 022/82)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Xianhao Pan (Rim, Italija) (zastupnik: M. Oliva, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Entertainment One UK Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „TOBBIA” – žig Europske unije br. 11 775 509

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. rujna 2017. u predmetu R 1776/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlozi

- Nepostojanje obrazloženja, povreda metode vrednovanja odnosa među žigovima te pogreška u ocjeni opasnosti od dovođenja u zabludu u pogledu žigova;

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b), u vezi s člankom 53. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2017. – Baradel i dr. protiv EIF-a

(Predmet T-509/16) ⁽¹⁾

(2018/C 022/83)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 274, 21. 9. 2013. (Predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-72/13 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.)

Rješenje Općeg suda od 17. studenoga 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije

(Predmet T-244/17) ⁽¹⁾

(2018/C 022/84)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR